ODE

Aan alle gevallenen van de Lage Landen

Consortium de Levensboom

F.S. Rost van Tonningen - Heubel

INHOUD

1. VAN EEN DIETSE BEWEGING TOT EEN GROEIENDE GERMAANSE EENHEID

In 1929 werd de Vlaamse Activist Dr. August Borms, die in België een langdurige gevangenisstraf had uitgezeten vrijgelaten, vanwege zijn rol voor zijn inzet voor de Vlaamse Beweging gedurende de Eerste Wereldoorlog. Hij werd voor zijn grote verdiensten in de strijd voor het behoud van de Nederlandse taal en Vlaamse cultuur, gehuldigd in een grote vergadering in het gebouw Bellevue in Amsterdam, waar onder andere Henriëtte Roland Holst - van der Schalk en de Vlaamse dichter René de Clercq hem toespraken. Na afloop van deze emotionele vergadering verspreidden de bezoekers zich onder het zingen van het lied: "Hang op, hang op, aan de lantaarn, weg met de franskiljons!"
In die tijd was het nog mogelijk, dat de uiterst linkse dichteres Henriëtte Roland Holst de uiterst rechtse Dr. Borms huldigde. Na de komst van het Nationaal-Socialisme was dit niet meer mogelijk, doordat het bolsjewisme nu op een effectieve wijze bestreden werd. Deze strijd, de hergeboorte van een Groot-Dietsland lag niet alleen, bij ons in Nederland en Vlaanderen, doch ook in het zuiden van het zogenaamde "zwarte werelddeel". Daar leeft een volk, dat evengoed aanspraak maakt op de erenaam: Dietschers! Wij kennen toch allen het wonderschone lied: "Die stem van Suid-Afrika", of het bekende lied van Sarie Marais. Wie kent niet de naam Paul Kruger. Paul Kruger werd op 10 oktober 1825 geboren in Bulhoek, district Crabbock, en is gestorven in Clarens in Waadtland, Zwitserland, op 14 juli 1904, en is later bijgezet in Pretoria. Zijn bijnaam was "Oom Paul". Hij kwam uit een familie van trekboeren, in het district Graaff-Reinet. Zijn ouders en voorouders hadden geen vaste woonplaats, in 1836 toen hij elf jaar was nam de familie deel aan de grote trek van Andries Hendrik Potgieter naar het noorden over de rivier de Vaal. Paul Kruger groeide op tijdens een voortdurende strijd tegen de Bantoes en andere stammen. Hij was een

overtuigd calvinist. Het huwelijkmet zijn eerste vrouw duurde maar kort, in zijn tweede huwelijk met Gezina Suzanne de Plessis had hij zestien kinderen, negen zoons en zeven dochters. Hoewel hij slechts gedurende drie maanden onderwijs genoten had, werd hij een grote leidersfiguur. Op veertigjarige leeftijd, in 1865 werd Kruger commandant-generaal van de troepen van Transvaal, die tezamen met de troepen van de Oranje-Vrijstaat vochten tegen de Basuto's. In 1875 wilden de Britten Transvaal annexeren, dat leidde tot de eerste Boerenoorlog, ("De vrijheidsoorlog" 1880-1881), die eindigde met de conventie van Pretoria. In 1886 werden de eerste goudvelden ontdekt bij Witwatersrand. Doordat Transvaal toen een zeer welvarend land werd, eisten de Britten steeds meer concessies. Dit leidde tenslotte tot de tweede Boerenoorlog met Engeland. Om voor de benarde situatie van Transvaal in Europa hulp te krijgen, scheepte de 75- jarige president Kruger zich op 19 oktober 1900 met een klein gevolg in, op de Nederlandse kruiser "Gelderland", die door koningin Wilhelmina gezonden was om hem naar Europa te brengen. Paul Kruger stapte in Marseille aan land, zijn reis door Europa werd een grote zegetocht, maar noch Frankrijk, noch Duitsland waren bereid aan Transvaal effectieve hulp te verlenen. Algemeen was echter de afkeuring over het optreden van de Engelse minister Joe Chamberlain, die deze oorlog ontketend had, en die verantwoordelijk was voor de inrichting van concentratiekampen, waarin de vrouwen en kinderen van de strijdende boer onder erbarmelijke omstandigheden werden gevangen gezet. In Nederland was er in die tijd een liedje, waarin de afkeuring werd uitgedrukt, met het refrein: "Vrouwen en kinderen, moesten naar de moordenaarskampen henen, o wat een schande is dat voor Engeland."

Wij volkse Nederlanders voelden ons daar in Vlaanderen thuis. De Vlaamse Jeugd streed voor de erkenning van de nationale bewustwording, zowel geestelijk als ook materieel. De Vlamingen waren bovendien eensgezinder dan wij, zij vochten als Vlaamse beweging om de erkenning van de moedertaal, deze strijd kenden wij in Nederland niet. Bovendien waren hun jeugdgroepen beter georganiseerd dan de onze. Wij behoorden allen tot één grote familie,

"Dietsers" : cultureel en wereldbeschouwelijk Elk jaar gingen vanuit Nederland grote groepen naar het Vlaams Nationaal Zangfeest, waarbij duizenden Vlamingen volksliederen zongen. Het traditionele zangfeest vond altijd plaats te Antwerpen, indertijd onder leiding van dirigent Jef van Hoof. Daarbij werden toespraken gehouden, van onder andere Borms, en Cyriel Verschaeve. En dan niet te vergeten, de jaarlijkse IJzerbedevaarten, ter herinnering aan de gevallen Vlaamse soldaten in de Eerste Wereldoorlog, aan de Ijzer te Dixmuide, waarbij het centrum van de jaarlijkse plechtigheid was: De IJzertoren, een monument, waarin het stoffelijk overschot van een aantal gesneuvelden waren bijgezet. Men gaf bij deze bedevaarten uiting aan geloof en nationalistische gekleurde Vlaamsgezindheid. Op een steen staat geschreven:

"Hier ons bloed, wanneer ons recht."

De IJzerbedevaarten zijn een unicum, sedert jaren heeft zij, ondanks tegenwerking en onvermijdelijk wegvallen van oudstrijders steeds haar strijdvaardigheid kunnen behouden. Sedert vele, vele jaren is zij de grootste en enige manifestatie van Vlaams - en nationaalgezinden uit vele landen. Zij is de ontmoetingsplaats voor iedereen, met een uitgesproken wens naar eenheid met gelijkgezinde volkeren. Grote namen, zoals Cyriel Verschaeve, Ward Hermans, Wies Moens, Rodenbach en meerdere belangrijke Vlamingen hebben diepe betekenis.

"Een staat kan neutraal zijn, niet een volk"

Gedichten van Cyriel Verschaeve, die het beste gekarakteriseerd kunnen worden, als de zee-gedichten, daar hij voor alles de zee beminde met haar kosmische geruis en haar frisse zeelucht. Deze zeelucht die ons uit haar tegenwaait en door haar grootheid heel Vlaanderen draagt.

"Vlaming is een grootsch geluid"

Doch, wij Nederlanders, ondanks de grote verbondenheid met Vlaanderen, werden ook magnetisch aangetrokken door onze oosterburen, daar "Hitler Jugend", (HJ) "Bund Deutsche Mädel", (BDM) door Hitler's populariteit steeds in aantal groter en sterker werden. Wat een schitterende organisatie. Een grote groep van gelijkdenkenden gingen in Nederland aan de slag. Wij organiseerden volgende taken :

- De meisjes moesten haar opdracht in de maatschappij in en bui ten het gezin kunnen vervullen.
- Haar lichaamsoefening moest op natuurlijke vrouwelijke bewegelijkheid gericht zijn, dus meer op ritme, bij jongens meer op atletische ontwikkeling;
- De vorming moest volgens ons uit 2 Hoofdgroepen worden ont wikkeld, dit zowel voor jongens als voor meisjes;
- Verder moesten leeftijdsgroepen ingedeeld worden: van 10 tot 14 en van 14 tot 18 jaar.

Deze vorming had tot doel onze jeugd een wereldbeschouwing mee te geven,waarbij karaktervorming voorop stond. Socialisme is gemeenschapszin in volksen geest, dat wil zeggen dat wij allen, die "van éénen bloede" zijn op leven en dood met elkander verbonden dienen te zijn. Het leidend beginsel der N.S.B. drukte dat als volgt uit: Het algemeen belang, (geestelijk en stoffelijk) gaat boven het groepsbelang, en het groepsbelang boven het eigen belang. De schepping heeft man en vrouw naast elkaar geplaatst. Deze tweedeling legt man en vrouw, jongen en meisje verschillende taken op, dat vooral bij de jongere leeftijd gesplitst moet zijn. De leeftijd van 10 - 14 jaar zijn onze meeuwen en meeuwkes, van 14 tot 18 zijn ze stormer en stormster geworden. Het bespelen van muziekinstru menten is hierbij van groot belang, blokfluit, viool, handharrnonica, etc. Om een klein idee te geven, wat organisatie en werk in je vrije tijd inhield:

A. Wereldbeschouwing;
B. Volkskunst en Handwerk;
C. Dans en Spel; (volksdans, nieuwe gemeenschapsdans, spelen, lekespel, charades, poppenspel)
D. Muziek; (volkslied en nieuwe vormen)

E, Volksgeschiedenis; (sprookjes en sagen, en oude gebruiken)
F. Toneel en film; (toneel, film, bioscoopfilm, smalfilm, film stroken, Radio (televisie bestond toen nog niet!))
H. Literatuur;
I. Feestorganisatie en regie, (volksfeesten, politieke feesten, persoonlijke feesten, kindermiddagen, dorpsavonden, emblemen.)
Een volk is geen samenraapsel van willekeurige enkelingen, doch door afstamming en ras nauw verbonden met elkaar, het culturele bezit van onze voorouders spreekt tot ons uit de volkskunst, sprookjes en sagen, uit vele oude gebruiken uit klederdrachten, spel en dans en uit het volkslied, wat kostbaar erfgoed is. Ook de handenarbeid is een belangrijk punt. Het leert ons reeds vroeg eerbied voor de arbeid te hebben, waarbij goede smaak en scheppend vermogen ontwikkeld worden. Geschiedenis moeten we zien in het licht van onze wereldbeschouwing, eenvrouw als Kenau Simonsd. Hasselaar is een goed voorbeeld, burgeres van Haarlem, die meehielp bij de verdediging der stad tegen de Spanjaarden tijdens het beleg van 1572 - 1573. Zij voerde een vrouwenlegioen aan, en wist bij de inneming toch te ontsnappen, terug te keren in 1577, toen de stad weer in handen van de Prins van Oranje was. Of; wat gaven de Zuid-Afrikaanse boerenvrouwen hun mannen niet voor een steun in de Vrijheidsstrijd, 1898-1901, of; de heldhaftige strijd der Duitse vrouwen bij de uithongeringsblokkade van Engeland en niet te vergeten de strijd van de vrouw in de NSB, en van onze oosterburen in de uren der grootste beproeving. Onze jongensafdeling was in de eerste plaats gericht op fysieke prestaties, alleen in een gezond lichaam kan de geest tot volle ontplooiing komen. Verder organiseerden we vele marsen, met muziek voorop, kortom van allen van ons een geweldige inzet, waarbij rang en stand vergeten werd. Men vormde één grote gemeenschap, en kameraadschap stond hoog in ons vaandel geschreven. Dit was het werk, waar wij ons voor 100% hadden ingezet, puur uit idealisme, en liefde voor ons volk.

Als met de leeuwenvlaggen, fris op ons broeders gaan

Ode aan alle gevallenen van de Lage Landen

De sterke tocht voor Vlaanderen naar wekkende levendaen
wij, meisjes witten zeegnen de zwarte klauwende blom, wij
hebben zo lang vergeten, maar keren tot Vlaanderen weerom.

Wies Moens

Vlaanderen kan slapen, maar sterven nooit'.
Hier voeg ik gaarne aan toe ;
Nederland kan slapen, maar sterven nooit!
Hier liggen hun lijken, als zaden in 't zand,
laat ze niet rotten, O Vlaandrenland!

Cyriel Verschaeve

Wij heffen hart en handen,
voor het Heil der Nederlanden.
En zweren vast den eed,
Wilhelmus van Nassouwe
met U te staan gereed.

Cyriel Verschaeve "'Wortelvastheid verklaart ons het geheim van

de kosmische Macht."

2. DE OPKOMST VAN HET NATIONAAL - SOCIALISME

Na de Eerste Wereldoorlog maakte Duitsland een tijd van de diepste ellende door. De rantsoenen voor de bevolking werden tot het minimum teruggebracht, zodat er over het algemeen grote honger geleden werd. Overal in Duitsland bevonden zich anarchistische of communistische groepjes, die trachten aan de macht te komen. Het was tenslotte aan Friedrich Ebert te danken, die met behulp van de Reichswehr, in een groot deel van Duitsland de orde herstelde, zodat het voormalige Keizerrijk niet onderging in chaos. In Münchcn evenwel was er een groep van Raden-communisten, die onder de leiding van de jood Kurt Eisner aan de macht wist te komen. Om hier wat tegen te doen, was het de politie-president Von Kahr, die er in slaagde, om de orde te herstellen. In die tijd was Adolf Hitler met een groep officieren erin geslaagd, om een doelbewuste groep van enthousiaste jongeren samen te stellen, met hun ideologie. Zij slaagden erin alle linkse theorieën als een leugen te kunnen ontmaskeren. Hitler zag kans, om Generaal Ludendorff voor de gedachte te winnen, om gezamenlijk met vele honderden op te marcheren naar de Feldherrnhalle, om daar te demonstreren. (9 november 1923) Dit was echter tegen de ideeën van de toen gevormde Beierse regering, onderweg werden ze tegen gehouden door regeringstroepen, waarbij in de gelederen van de demonstranten 17 doden vielen. Deze demonstratie werd uitgelegd als een poging tot een staatsgreep, en bij het proces, dat daarop volgde, werden Adolf Hitler, Rudolf Hess en vele anderen tot een vrijheidsstraf veroordeeld, die zij in de vesting te Landsberg aan de Lech uit moesten zitten. Göring was gewond, en vluchtte langs smalle grenspaadjes over de bergen naar Oostenrijk. In die tijd, dat Adolf Hitler in de gevangenis van Landsberg doorbracht, kwam het boek "Mein Kampf" tot stand, dat de basis legde voor de ideeën van het Nationaal-Socialisme, bij zijn strijd voor de bevrijding van Duitsland, uit de handen van het groot kapitaal. Dit Nationaal-Socialisme sloeg toen zo aan bij de bevolking, omdat juist in het jaar 1923 grote delen van de Duitse

middenstand, en de groot- grondbezitters beroofd werden van hun bezittingen, ten gevolge van de enorme inflatie, waarbij men tenslotte voor het kopen van een brood, miljoenen of biljoenen Reichsmarken nodig had. Aangezien Hitler van oorsprong Oostenrijker was, moest hij, om de macht in Duitsland te kunnen krijgen, toch algemeen als Duitser erkend worden. Natuurlijk had hij door zijn dienstneming in het Beierse leger, in het begin van de Eerste Wereldoorlog een recht om als Beiers staatsburger erkend te worden. Toen omstreeks het jaar 1930 de macht van de Nationaal-Socialisten zo groot was geworden, dat ze éénderde van het aantal parlementszetels veroverd hadden, waren er enkele kleine staten, waaronder Brunswijk, waar ze zelfs de meerderheid hadden. Toen Brunswijk na het aan de macht komen van de Nationaal-Socialisten, als staat werd opgeheven en ingelijfd in het Grote Duitse Rijk, in het jaar 1931, had Hitler de mogelijkheid, om de duitse nationaliteit te verkrijgen. In de tijd tussen 1930 en 1933 kwamen er verschillende landelijke verkiezingen, doordat het ene ministerie na het andere geen kans meer zag om verder te regeren en de regeringen door moties van wantrouwen werden weggestemd. In 1932 was het kabinet Bruning aan de beurt om weggestemd te worden. Intussen was veldmaarschalk Von Hindenburg, als rijkspresident gekozen, deze zag met grote vrees de tijd tegemoet, dat Duitsland onregeerbaar zou worden en hij benoemde daarom, om de gemoederen enigszins tot rust te brengen, een zakenkabinet onder leiding van Franz von Papen, die tot de kring van zijn vertrouwde raadgevers behoorden. Von Papen slaagde erin allerlei nationale figuren, zoals Hugenberg en anderen in zijn kabinet op te nemen. De groei van het nationaal-socialisme was echter in deze tijd zo groot, mede veroorzaakt door de enorme werkloosheid van meer dan 6 miljoen werklozen, dat men niet meer buiten de deelname van de nationaal-socialisten in de regering van het Duitse Rijk om kon gaan. Het resultaat was, dat Hitler na vele onderhandelingen tenslotte op 30 januari 1933 rijkskanselier werd, met von Papen als vice-kanselier. Hitler stond erop, dat zijn positie als rijkskanselier zou moeten steunen op de meerderheid van de duitse bevolking. Zo werden er nieuwe verkiezingen uitgeschreven in maart 1933, waarin Hitler een ge-

weldige meerderheid van stemmen verwierf. Na deze verkiezingen werd de positie van Hitler als rijkskanselier bevestigd in de Garnisonskirche te Potsdam, waar rijkspresident von Hindenburg Hitler definitief benoemde tot rijkskanselier op 21 maart 1933.

ENKELE HISTORISCHE FEITEN

De Saarkundgebung augustus 1934; de begroeting van minister Darré naar aanleiding van het Erntedankfest; het historische bezoek van Anthony Eden en Sir John Simon bij Hitler; de historische samenkomst van Adolf Hitler met Mussolini in 1934; Hitler bij zijn Nieuwjaarontvangst in gesprek met de franse minister van Buitenlandse Zaken Francois-Poncet; Hitler tezamen met de poolse minister van buitenlandse Zaken Kolonel Beck; engelse frontsoldaten bij Hitler; Volkstrauertag 1934 in de Berlijnse staatsopera, naar aanleiding van het overlijden van Rijkspresident Von Hindenburg; het "Erntedankfest" bij de Kaiserpfalz in Goslar, ons Goslar van de Heubels, waar ook onze grootouders en vader, onze afstamming eerden; de ontvangst van de Japanse marineafdeling; de dag van de arbeid in de Berlijnse "Lustgarten", waar de Führer Adolf Hitler zijn eerste grote rede hield tot de jeugd; de Rijkspartijdag met Dr. Ley 1935; de Reicharbeitsdienst; het enthousiasme bij de boeren; om dan de Bayreuther Festspiele niet te vergeten, waar de opera's van Richard Wagner opgevoerd werden; de schitterende architectonische bouw van "Het huis der Deutsche kunst" in München; de rijkswegenbouw, waar Generalinspektor Dr. Todt zijn grote steen toe bijgedragen heeft; de Trauerfeier für Generalfeldmarschall von Hindenburg bij het Tannenberg-Denkmal; de Rijkspartijdag in Neurenberg 1935; de grandioze ontwikkeling van de SA en SS. Om tot slot in herinnering vast te leggen de onvergetelijke Olympiade 1936 in Berlijn. Kon men ons dit enthousiasme kwalijk nemen?! Ik meen van niet.

Een passage uit Rosenberg's "Mythus" :
"Jeder Europäer erblickt in Altindien ein Land seiner Traume; inmitten einer Zeit technischer Bestialisierung tauchten nicht die schlechtesten unter in die Gedanken Jajnvalkyas, Cankaras,

entzückten sich an dem helden Rama, dem Gotte Krischna, dem dichter Kalidasa. Dies hatte zur Folge, dass diese Indiënsucher Europa's Erlösung durch Altindien predigten und gar nicht bemerkten, dass dieses arische Indien einst gerade an den das Herz endlos erweiternden Gedanken der spaten Upanishads zugrunde gegangcn war. Viehnehr konnte eine ganz andere Erscheinung beobachtet werden, die jetzt bereits weltpolitische Auswirkungcn zeigt: die Entzündung des indischen Nationalismus am nationalbewussten europaischen Brittcntum. Im Verlauf der Unterdrückungen, im Siegeslauf des abendländischen Narionalgedankes erwachten im bastardierten Indien wieder viele Seelen zu völkischer Selbstbesinnung in allen Äusserungen des Lebens." (Wat voor Brits-India gold, *gold* zeker ook voor Nederlands-Indië, en dus eveneens voor India en Indonesië.)

Vast staat, dat onze ontwaakte wereldbeschouwing, samen met de liefde voor ons Nederland ons inhoudsrijker hebben gemaakt, het gaf ons hoop en kracht, nadien heeft het zeer veel leed gebracht. In die jaren stond men nog niet bloot aan die gevaren, die ons thans bedreigen. Er bestonden toen nauwelijks drugs, geen misdadigers, lelijk en verdorven als de duivel zelf, die hun leven in weelde, niets doen en genietingen van de geraffineerdste soort financierden, door vooral onervaren jeugd er toe te brengen, van verdovende middelen te "genieten", die hen tot slaven van die stoffen maken, tot armzalige, verloren creaturen, die gedoemd zijn, reeds aan het begin van hun leven een pijnlijke dood te sterven. Er bestond geen televisie, die in plaats van je roeping te vervullen, door gebruik makend van verregaande mogelijkheden ten opzichte van de opvoeding der mensen tot waardevolle leden van de maatschappij, maar al te vaak beelden vertoont, die in feite een school der misdaad en van morele verwording zijn. Men kende toen nog geen mensen, die zich "popzangers" noemen om met het helse lawaai, dat zij met behulp van de techniek produceren en hun hysterisch gegil, met tot obscene wangestalten verwrongen lichamen appelleren aan de laagste instinkten van de mens en daardoor de oorzaak zijn, dat er soms in de vele duizenden tellende schaar van jeugdige toehoorders een

massahysterie ontstaat, die ons aan Dantes Inferno herinnert. Toen bestonden er ook nog niet de sexshops, de sexbioscopen, de pornografische vuiligheid, die zich nu, in het heden, als een afstotende, gevaarlijke epidemie over het hek land uitbreidt en zelfs kleine dorpen besmet heeft. Dit en nog vele andere "progressieve" aanwinsten van de huidige maatschappij bestonden toen nog niet in die mate, zoals wij deze nu kennen. Wel waren er toen reeds tekenen, dat het in die richting zou gaan, wanneer niet een krachtig en consequent handelend gezag, steunend op de in de loop der eeuwen gegroeide waarden van om in wezen zo gezond, prachtig volk er een stokje voor zou steken. Dat was mede een reden, waarom vele mensen, ook bij ons in Nederland, uitzagen naar een sterke man, die vooraan zou gaan in de strijd tegen degeneratie, verwording, ondergang van onze waardevolle en hoogstaande cultuur. Het was Adolf Hitler, die in die tijd in Duitsland reeds krachtig ingegrepen en een einde gemaakt heeft aan het gewroet van de communisten, aan een criminaliteit, die in de Weimarer Republiek steeds brutaler was opgetreden, aan het onheilvolle geknoei van zogenaamde intellectuelen en kunstenaars, wier ziekelijke breinen producten produceerden, die men als ontaard erkennen moest, en die er toe leidden dat Duitsland toen dezelfde verschijnselen vertoonde, die wij heden ten dage, het zij God geklaagd, in ontstellend ruime mate ook bij ons beleven. Dat Adolf Hitler destijds de moed heeft getoond, al deze excessen te willen bestrijden, kan en mag men slechts uitleggen, als een uiterst belangrijke daad. Ook onze NSB wilde onder leiding van Anton Mussert die richting uitgaan. Ook wij wilden in ons land gezonde toestanden scheppen. De wens was, dat ons volk weer in alle opzichten, overeenkomstig de in de loop der eeuwen binnen zijn dijken gegroeide waarden zou gaan herleven. Verder negatieve invloeden, bestrijden of die nu uit Amerika, dan wel uit het communistische oosten kwamen, opvangen en teniet doen. Waren deze gedachten dan zo fout?... Was het niet veeleer juist, volgens de natuurwet, de enig gezonde weg, die. een ieder in moest slaan...

Men organiseerden groepen, onze groep bestond uit een volkse kring, zoals Feldmeyer, de latere voorman der Germaanse SS, WJ.

Heubel, Nachenius, de schrijver en kunstenaar, van Heemskerck Düker, de fotograaf, wiens foto's,welke Florrie Heubel en Wim van Heemskerk Duecker tezamen fotografeerden en ontwikkelden, gebruikt werden voor onze jaarkalenders, of boekjes over boerderijen met zijn runetekens, zoals zwaanmotieven, saksisch paard, of levensbomen, verder Nico de Haas, de redacteur nadien van het blad "De Hamer", een schitterend blad.(Zie ook "Zinnebeelden", Consortiumheruitgave). Wij behoorden allen tot de volkse werkgemeenschap. Henk Feldmeyer was in onze kringen, de echte leidersfiguur, naast zijn vriend en kameraad Wim Heubel. Henk Feldmeyer kon goed en overtuigend spreken en had een zeer goede algemene ontwikkeling. We organiseerden vele bijeenkomsten bij de oude Nachenius, waar om de twee weken een voor ons zeer ingrijpend onderwerp werd besproken. Wij verzamelden vele jongeren, die onze ideeën toegedaan waren, maar ook hen, die aan het begin van de volkse erkentenis stonden. Wij organiseerden, schoolden en animeerden de volkse ontwikkeling. We hadden veel contact met geestverwanten in Duitsland, vooral ook met leden en functionarissen van de "Schutzstaffel". Wij bewonderden Adolf Hitler, "der Führer", en al datgene, wat hij in korte tijd tot stand had gebracht, wij vonden hem een groot staatsman en benijdden de Duitsers hierin. Waren wij niet een grote familie, mensen van hetzelfde ras, van de gelijke aard, verbonden door de sterke band van ons bloed. Wij hoorden naar onze opvatting samen te gaan, hand in hand, samen te leven en samen te vechten tegen degenen, die het levensgeluk van ons allen bedreigden. Was deze gedachte zo dwaas, was het bolsjewisme niet voor ons allen het grote gevaar, waarom wilden de meeste mensen dit niet inzien, doch geloofden wel de geniepige, leugenachtige en van haat-druipende hetze?

Men kan een volk van miljoenen mensen zeer lange tijd gevangen houden in de ban van een niets ontziende leugenactie tegen een bepaalde politieke beweging. Men kan de machtsmiddelen die de moderne tijd en de techniek geven, misbruiken om die beweging bij het volk onmogelijk te maken. Men kan dat alles echter alleen dan met blijvend succes volhouden, wanneer men er in slaagt, in het volk ook het laatste restje verlangen naar een andere toestand

weg te nemen. De politieke partijen hebben van 1935 tot en met 1938 de bovenaangeduide leugenactie met veel succes gevoerd, zij hebben inderdaad alle machtsmiddelen ingezet om de Nationaal-Socialistische beweging van haar einddoel af te houden. Maar zij zijn er niet in geslaagd op een zodanige wijze te zorgen voor het volk, dat zij, staatkundig en moreel zo volkomen beheersten, dat het verlangen naar vernieuwing erdoor verdween. In de ellende van wat men noemde de "crisis-tijd" is de afkeer van het democratische stelsel gegroeid, ook al wenste het volk dan de oplossing van de N.S.B. nog niet. Tenslotte kwam dan in het begin van 1939 de kentering, het ogenblik waarop de machtsontplooiing van het stelsel tot staan werd gebracht, en waarop de camouflage-middelen heel langzaam hun kracht begonnen te verliezen. Het schandaal Oss hield de gemoederen nog steeds zeer bezig. Er werd op de strijdwijze van Het Nationale Dagblad veel kritiek van allerlei aard uitgeoefend. De sensationele opmaak zou "verlagen". De scherpe woordenkeus paste niet in de liberaal-gezinde hersens van de zogenaamd "goedbedoelende" vaderlanders. Colijn verklaarde dat hij deze krant zó gemeen vond, dat hij met geen tang was aan te pakken... De praktijk bewees echter dat juist de gevolgde strijdwijze de enige manier was om door te dringen tot het verwende en verslapte Nederlandse Volk. Na 1938 werd dan ook de muur doorbroken die de democraten angstvallig om Het Nationale Dagblad hadden opgetrokken:

De krant werd in de kringen van de arbeiders buiten de Beweging druk gelezen. Tegenover de totale verburgerlijking van de van de democratische partijenpers, tegenover de schoonschrijverij van de liberale en het dierbare gekweel van de verpolitiekte kerkelijken en de dommelende verhaaltjes van de eens zo strijdbare "Arbeiderspers" bracht de nationaal-socialistische pers een fors geluid, zonder halve waarheden en draaierijen. "Waarheid" was het telegram-adres dat bij de stichting was aanvaard. De waarheid zonder aanzien van personen, instellingen, groepen, partijen of machthebbers, is enige jaren lang onder een ware storm van verontwaardiging, afkeuring en neus-optrekkerij aan het Nederlandse volk gebracht. Wanneer Het Nationale Dagblad sociale reportages bracht over met naam en

toenaam genoemde bedrijven, dan kon men er zeker van zijn, dat binnen een dag na verschijning van het bewuste artikel in de betrokken bedrijven enkele kranten van hand tot hand gingen, veelal tot grote woede der politiekelingen. Het Nationale Dagblad stoorde zich niet aan heilige huisjes of aan spelregels van het stelsel. Het nam zijn eerlijk aandeel in de taak, die reeds in 1933 Volk en Vaderland stelde, regels van prikkeldraad te schrijven! De opstelraad van het Dagblad werd dan ook in deze tijd overstelpt met brieven van volksgenoten, merendeels geen leden van de Beweging en zelfs geen sympathisanten, die de steun van het Nationale Dagblad vroegen in de strijd voor hun persoonlijke rechten, dan wel voor het openbaren van wantoestanden, onrechtvaardigheden en arbeidsuitbuiting. Op deze wijze werd Het Nationale Dagblad de spreekbuis van het Volk dat door een stervend stelsel verdrukt en vertrapt en van zijn rechten beroofd werd.
De schandalen van Oss, de onrechtvaardige behandeling van de Marechaussee, de uitbuiting van fabrieksmeisjes aan-de-lopende-band, de noden van boeren, tuinders en middenstanders, de volksvreemde overheersing van immigranten: Het zijn slechts enkele van de honderden onderwerpen op politiek en sociaal gebied die in enkele jaren tijds werden behandeld.
Ook ten aanzien van de positie van Nederland in Europa, ten aanzien dus van de buitenlandse politiek heeft Het Nationale Dagblad een eigen taak vervuld. Het diende de lijnen, die door de Leider Anton Mussert op de belangrijkste momenten ins ons NSB-blad "Volk en Vaderland" werden uitgestippeld, verder door te trekken. Het moest de dagelijkse toepassing geven van de Nationaal-Socialistische beginselen. Niet in de laatste plaats hierom, heeft de democratie tussen 1937 en 1940 Het Nationale Dagblad leren haten, en wat nog meer zegt het blad zijn goede naam ontnomen. Talloze malen verschenen aan het kantoor van de opstelraad rechercheurs om een medewerker of opsteller te verhoren wegens "belediging" van de één of andere democratische of kapitalistische grootheid, die de waarheid liever niet in het gelaat zag. Slechts heel weinig processen, laat staan veroordelingen zijn daarop gevolgd. In het allereerste begin werden verboden uitgevaardigd tegen het lezen van de krant

der N.S.B. op de *vloot* en in het leger. In het voorjaar van 1939 werd op de pereen beslag gelegd. Juist in de ogenblikken van de zwaarste terreur en de grootste moeilijkheden bleek dan weer de trouw en de aanhankelijkheid van de kleinen, maar vastberaden lezerskring aan het zelfopgebouwde blad.

In Oss heeft de Marechaussee een einde gemaakt aan de praktijken van de onderwereld. Tientallen inbraken, moorden en andere misdaden zijn daar opgehelderd, nadat de gemeente-politie van de Staatspartijburgemeester daarin volkomen had gefaald. De Marechaussee-brigade wordt voor het verdienstelijke werk onderscheiden. Zij zet de zuivering voort en arresteert een joodse fabrikant van de "Organon" - fabrieken wegens talrijke zedenmisdrijven, ge-pleegd met minderjarigen, onder bedreiging met ontslag en broodroof. Ondanks een hetze van de Staatspartijpers gaan de mannen van Wachtmeester De Gier voort, arresteren een zogenaamde "bankier" en stellen een onderzoek in naar twee geestelijken waarover een klacht is binnengekomen. Op het ogenblik dat zij tot arrestatie willen overgaan, wordt de brigade-Öss van haar opsporingsbevoegdheden beroofd en worden verschillende leden daarvan naar elders overgeplaatst. De gemeente-politie die faalde tegen de misdadigersbende uit de onderwereld krijgt de zaak verder in handen....

Geheel Nederland kwam onder de indruk van de ernst van deze zaak. Het Korps Marechaussee bezat bij het Nederlandse Volk een zeer goede reputatie en de gevolgde handelwijze van de regering werd dan ook allerwege gewraakt, behalve in de kringen der Rooms Katholieke Staatspartij.

Die beweging nam het in woord en geschrift op tegen de vijanden van het werkende Volk. "Het Nationale Dagblad" voerde een scherpe actie tegen de wandaden van het politieke katholicisme. In de Tweede Kamer vroeg Rost van Tonningen een interpellatie aan, die prompt werd geweigerd. De heren kamerleden zijn met de uitjeenzettingen van minister Geseling best tevreden. Maar enige weken later kwamen sommigen op die tevredenheid terug. De Nederlandse pers zat niet stil om over een aantal gebeurtenissen een geheel ander licht te laten schijnen. In de Tweede Kamer speelden zich heftige

tonelen af, waarbij Rost van Tonningen uit de zitting werd verwijderd. Voor het Ambtenarengerecht vochten de mannen van de brigade Oss om hun recht en langzaam aan stelden alle politieke groeperingen zich eensgezind achter de Staatspartij en minister Goseling op, tegen de N.S.B., omdat een volledig onthullen van de waarheid de democratie in het algemeen te veel zou kunnen schaden. Meer dan een jaar lang blijft Oss de gemoederen in beweging houden. En het uiteindelijke-, zij het dan ook goed beschouwd slechts voorlopige resultaat, was de bestendiging van het onrecht. In den strijd der Beweging heeft Oss een belangrijke rol gespeeld. Hier stonden de Nederlandse Nationaal-Socialisten, voor het forum van het gehele Nederlandse Volk op de bres voor de arbeidersbelangen, voor de gezondheid en de toekomst van de arbeidersmeisjes, voor de rechtszekerheid van iedere burger en tegen het beschermen van misdrijven onder de dekmantel van de kerk. Deze strijd heeft moeilijkheden opgeleverd en een nog niet gekende terreur ontketend. Terreur tegen de kameraden in de Kamer, terreur tegen de Hoofdopsteller van het dagblad, later tegen alle bladen van de Beweging door het in beslagnemen van de persen. De N.S.B. deed in dit jaar, wat zij aan haar idealen verplicht was. Zij zette de strijd voort, tegen de politieke partijen, vóór het Volk in ons NSB-Blad Volk en Vaderland.

De Nationaal-Socialistische Vrouwen Organisatie werd gesticht om het werk onder de vrouwen van Nederland meer reliëf te geven. Als strijdwapen tegen de terreur verschenen de Mussert-zegels, die in verschillende waarde konden worden verkocht aan buitenstaanders, die vanwege de terreur geen lid of begunstiger konden worden en die nu langs deze weg in staat werden gesteld hun steentje bij te dragen aan de opbouw van Nieuw-Nederland. Nieuwe verkiezingen voor de Provinciale Staten stonden voor de deur, die door de politieke partijen met evenveel spanning werd tegemoet gezien ,als door de nationaal-socialisten. De democratie maakte zich op voor een laatste afrekening met de N.S.B., naar wij meenden. In naam van het Nederlandse Volk: Alles voor het Vaderland!

3. ALGEMENE ERKENNING VOOR HITLER ALS STAATSMAN

"An unsre Zeit ergeht ein heilig Mahnen,
Ein Heilig Mahnen an das Vaterland,
An Deutschlands Volk: set würdig Deiner Ahnen,
Sei einig, Knüpff in Dir ein dauernd Band
Wir stehen fragend an der Zukunft Pforten,
Wir suchen Rat Bei der Vergangenheit,
Noch ist ein Traum ja Deutschlands Einigkeit.
Wir werden einig, wenn Wir deutsch geworden!"

Toen Adolf Hitler in 1933 aan de macht kwam, waren er 6,3 mijoen werklozen en een enorme staatsschuld. Hitler heeft de kunst verstaan, om in weinige jaren een totale verandering tot stand te brengen in de Duitse economie, waarbij niet alleen de werkloosheid geheel verdween, maar bovendien de Staatsschuld voor de helft werd afgelost, terwijl hij met verschillende staten ruilhandelscontracten afsloot, die voor beide partijen voordelig waren. Tegelijkertijd beleefde het Duitse Rijk een opleving van alle duitse culturen, zoals nog maar zelden in weinige jaren in de geschiedenis vertoond werd. Overal hadden de mensen weer moed gevat, en het Duitse volk had het gevoel,- dat ze een nieuwe gelukkige toekomst tegemoet gingen. Geheel natuurlijk kwam dat ook tot uiting in de geboortecijfers, die in die jaren een aanzienlijke stijging te zien gaven.
Eén van de organisaties die het meest van zich liet spreken was de organisatie: "Kraft durch Freude", een schepping van Dr.Ley en die voor de arbeidende mens "Cruises" organiseerde naar de Middellandse zee, Zwarte zee of naar het noorden. Door de schepping van de Volkswagen, door Ir. Porsche, waarvoor door Hitler een geheel spaarplan werd georganiseerd, zodat iedere Duitse werknemer op den duur een eigen auto kon krijgen. Om

deze auto dan ook in staat te stellen alle delen van het Duitse rijk te kunnen bereiken; ontstond het formidabele werk van de "Reichs-Autobahri" ontwikkeld door Ir. Todt waardoor de gehele infrastructuur van Duitsland aanzienlijk verbeterd werd, waarbij Ir. Todt gebruik maakte van het landschapsschoon om deze wegen zo mooi mogelijk te laten uitkomen.
Eén van de grote projecten van deze tijd was de "Reichs-Arbeitsdienst" waardoor de Duitse jeugd van hoog tot laag in de gelegenheid werd gesteld elkander te leren kennen, en waardoor verschillende werken van landinrichting, die eerst onrendabel waren door dit initiatief winstgevend werden. En dan niet te vergeten de B.D.M. en de H.J. Denk alleen maar aan de jaarlijkse "Sternenmarsch zum Führer", waarbij de algehele jeugd in elke "Gau" van Duitsland marscherend, dagenlang luidzingend naar Neurenberg marcheerden met vaandels en trommels ......

4. WIJ ALLEN VOELDEN ONS EEN EENHEID DOOR VOLKSGEMEENSCHAP

" Körper und Seele als EINE Einheit, wobei der Mittelpunkt das Herz ist und Liebe heisst''
Bitte, scbauen wir uns die glücklicben Gesichter von damals an, DAS WAR EINMALIG....
Dit in groot kontrast tot het huidige. Hoeveel zelfmoorden worden er nu niet onder de jeugd gepleegd, en dan al die moorden op het nieuwe leven! De jeugd is hun ideaal en daarmee hun toekomst ontnomen... Dit noem ik crimineel,doch verrassend is te bespeuren, dat het eens gevallen en gezaaide zaad zich toch weer gaat ontwikkelen en voorzichtig ontspruiten...
IN ONZE VAANDEL STAAT TEN ALLEN TIJDE GESCHREVEN:DE JEUGD HEEFT DE TOEKOMST!

Als tegenhanger van de Duitse "Sturmabteilung" (S.A.), ontstond in Nederland de Weerafdeling (WA.). Het gehele Nederlandse officierscorps voelde in deze tijd nog nationaal. Verder waren er in de dertiger jaren alle mogelijke nationale groeperingen - die op zichzelf wel niet zo veel leden hadden, maar gezamenlijk toch een aanzienlijke invloed konden uitoefenen, zodat de samenleving niet uitsluitend het linkse stempel werd opgedrukt zoals we dit tegenwoordig kennen. Deze nationaal gebonden of fascistische groeperingen waren het Verband van Nationalisten, onder van der Meijle en Van Eijsden, de Nationale Unie onder Prof. Gerritson en het Verdinaso onder Joris van Severen, Zwart Front onder Arnold Meijer en de Nederlandse Fascistenbond onder Baars die de Bezem uitgaf en het Nationaal Herstel onder Generaal Snijders, de N.S.N.A.P. van, Van Rappard en de N.S.N.A.P van Majoor Kruijt. Mussert was erin geslaagd om de N.S.B. in alle gelederen tot activiteit aan te zetten. De leden betaalden een dubbeltje per week aan contributie maar presteerden het tienvoudige aan werk, alles voor het grote doel voor

arbeid en brood, voor de vele duizenden werkelozen in de toekomst te krijgen, en aan het Nederlandse volk terug te geven. Wij allen colporteerden iedere zaterdag en zondag met "Volk en Vaderland" en verder wilden de groepen in iedere plaats op de hoogte blijven hoc de mensen in iedere straat, en ieder huis dachten, op welke krant ze geabonneerd waren en welke schandalen er in de gemeente plaatsvonden.

Ook bij onze jeugdstorm organiseerden wij wekelijks marsen van dertig tot vijftig kilometer met trommels en muziek onder het zingen van mooie jeugdstormliederen gecomponeerd door onze kameraad Melchert Schuurman. Waarvan onder andere: *"Vrijheid en recht, nooit meer geknecht." "Het Vaderland is nog steeds in nood, vrijheid, arbeid en brood" "Daarom zijn we de zwarte soldaten voor Anton Mussert, zijn we in het gevecht"*

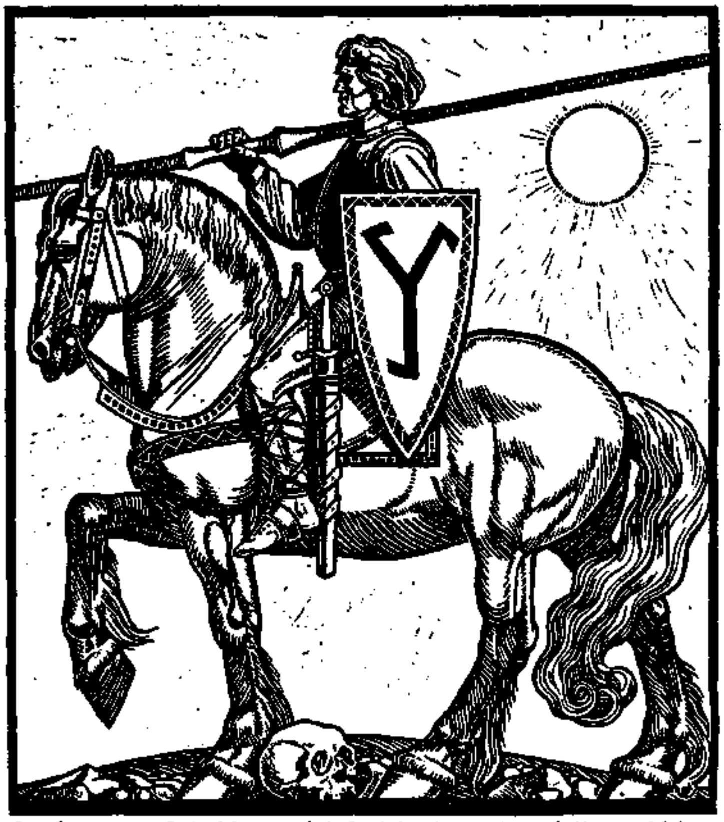
Vooral de kampen op de Goudsberg in Lunteren werden druk bezocht waarbij sprekers zoals: Mussert, Van Geelkerken, Rost van Tonningen, Dieters, dominee Van Duijl, Woudenberg, Marchant d' Asembourg en Martin Beversluis geziene sprekers waren. In 1939 werd de toestand steeds spannender. In Polen was maarschalk Pilsoedsky die als president van de poolse republiek er steeds in geslaagd was, om met Hitler vriendschappelijke betrekkingen te onderhouden.

Eén van de bekwaamste diplomaten waarover Duitsland beschikte Graaf von Moltke was toen ambassadeur in Polen. Von Moltke was een echte Pruis, en sprak dan ook over Hitler als: "Der hergelaufene Österreicher". Ondanks dat Von Moltke zich daarvoor inspande de betrekkingen met de poolse regering goed te houden kregen toch steeds meer anti-Duitse elementen de overhand. Eén van de ergste hetzers was de commissaris van de provincie Oppersilezië Graszynski die er geen geheim van maakte dat naar zijn mening de Volksduitser in Polen uitgeroeid moest worden. Dit leidde tot grootscheepse moordpartijen die onmiddellijk voor de Duitse inval in Polen in Bromberg en ander plaatsen werden gepleegd. Als reactie daarop was er voor Duitsland geen andere mogelijkheid om de levens van deze Volksduitsers te redden,dan door Polen binnen te marcheren.

Bij ons in Nederland had onze volkse groepering zich steeds meer georiënteerd op duitse geestverwanten. (Schutzstaffel) in Duitsland, en hadden een goede relatie met de Westreferent van de persoonlijke staf van de Reichsfuhrer der SS. We kwamen daardoor wat losser van het Dietse te staan, of te wel het Groot Nederlandse standpunt, wij voelden ons met zijn allen steeds sterker aangetrokken tot een grotere,meer overkoepelende eenheid; "de Groot-Germaanse gedachte" Deze nieuwe gedachte was bij het Hoofdkwartier van Mussert nog niet geheel doorgedrongen, gezien er onder hen vele oudere leden zaten en niet zo snel nog meegroeien konden. Merendeel onzer jongens bleven echter in de Mussertgarde, doch activeerden vele jongeren, waardoor door hen een sterk bolwerk werd gevormd onder onze nationaal gezinde jeugd. De echte idealisten onder hen kregen daardoor rechtstreeks contact met de Reichjugendführung in Berlijn, waar Ing. Theo Stadier de scepter zwaaide, en die het Amt für Grenze- und Volkstumsarbeit leidde. Dit beantwoordde geheel aan onze opvattingen ais vertegenwoordigers van ons eigen volk. Het was dan ook Theo Stadier, die ons in Nederland het eerste bezocht als vertegenwoordiger van de Reichsjugendführung om met ons gezamenlijk diverse plannen uit te werken. Een van deze plannen bestond uit een aanbod voor scholing gedurende 14 dagen in een cursus op de Reichsjugendführerschule in Potsdam voor honderd jongens en meisjes. Voor de meisjesafdeling van onze jeugdstorm werd een bezoek georganiseerd bij de Reichsführer der SS, Heinrich Himmler. En zo zat Florrie Heubel op een gegeven ogenblik in Himmlers wachtkamer aan de Albrechtsstrasse waar zij moest wachten, totdat zij door Himmler afgehaald zou worden. Bij die gelegenheid sloeg ik wel de grootste blunder, die een jong meisje begaan kan, die een persoonlijke uitnodiging ontvangt om bij de hoogste baas te komen. Het wachten was totaal geen probleem, er lagen zulke prachtige tijdschriften op tafel, die ik nog nooit gezien had, dat ik alles om mij heen vergat. Wel merkte ik vaag dat er iemand binnen kwam, doch deze maakte weinig indruk op mij, omdat ik dacht met een adjudant te doen te hebben, zodat mijn aandacht zich onmiddellijk weer richtte op het prachtige tijdschrift, dat ik in handen had, en

waarin ik me geheel verdiepte. Ik was dan ook hogelijk verbaasd, dat ik even later op mijn schouder getikt werd, en dat ik.... tot mijn ontzetting, de Reichsführer der SS in hoogst eigen persoon voor me zag staan. Ik sprong op, en maakte mijn excuses, doch Himmler stelde mij glimlachend direct op mijn gemak, en vroeg mij in zijn studeerkamer te komen. Hier ontvouwde Himmler mij een uur lang zijn plan over het meisje als wordende vrouw en de positie van de vrouw als hart van ieder volk. Zonder vrouw en moeder geen toekomst voor ons volk Deze grootsheid van gedachte, dat rustige gesprek met uitleg, was voor mij een openbaring, waar ik nadien nog veel over heb nagedacht. Ik had hierbij eenzelfde ervaring als mijn man, wanneer Himmler ons naderhand tezamen uitnodigde, en mijn man steeds weer opnieuw onder de indruk kwam van Himmlers verziende visie.
De volgende dag werden aan ons en de medecursisten drie groeperingen getoond, ten eerste de vrouw, gelijk een man, athletisch en gespierd. Dan ten tweede, de overgang tot de iets meer vrouwelijke stijl, om ons tenslotte de Medau gymnastiek met en zonder hoepel, waarbij de organische eenheid van de vrouw de hoofdrol speelt, en beweeglijkheid, natuurlijkheid en organische beweging, op de maat van de daarvoor uitgekozen muziek tot uitdrukking komt. Kortom; voor de man, de sport en voor de vrouw, de moderne Medaugymnastiek. Deze dag was voor ons allen leerrijk en onvergetelijk.
Toen ik later met mijn man getrouwd was, en daardoor Himmler zeer vele malen heb mogen ontmoeten, hetzij op een SS-bijeenkomst, hetzij persoonlijk bij hem thuis, of als ik als tafeldame aanwezig was bij grote diners, wist hij mij lachend soms nog te herinneren aan onze eerste ontmoeting in Berlijn. "Spass muss sein" In die tijd hadden we een groot meisjes-jeugdkamp op de Goudsberg te Lunteren onder leiding van Hopvrouwe Lien van Eck. Onze topspreker zou ditmaal Rost van Tonningen zijn. Aangezien Rost tot de meest begaafde sprekers behoorde, verheugden we ons allen op die dag. In de kuil, (zoals we dat toen noemden) hield hij voor ons jeugdstormers zijn overweldigende rede over het Germaanse Rijk der Duitse Natie. Ondanks de belangrijkheid van zijn betoog,

wist hij het helder en duidelijk te brengen, met tevens af en toe een grapje naar onze jeugdstormsters.

Sieg oder Unsieg ruht in Gottes Hand / Der Ehre sind wir selber Herr und König!

Georg Sluyterman v. Langeweyde

5. DE NEDERLANDSE NEUTRALITEIT IN HET GEDING

Uit de krachtige anti-revolutionaire volksbeweging van Abraham Kuyper, die in het jaar 1903 de spoorwegstaking brak, kwam naast de Bijzonder Vrijwillige Landstorm onder Generaal Duymaer van Twist, die bij het einde van de Eerste Wereldoorlog een belangrijk tegenwicht vormde tegen de revolutiepoging van Pieter Jelles Troelstra met de SDAP ook een doelbewuste leidersfiguur voort, n.l. Hendrik Colijn, die als Kapitein-Adjudant van Generaal van Heutz, zich in de Atjehoorlog onderscheidde en die in de twintiger en dertiger jaren enkele malen minister van Oorlog en minister-President was. Tevens was hij enige tijd directeur van de Koninklijke Nederlandse Petroleummy, de Shell in Londen. Deze man heeft een grote invloed uitgeoefend op de Nederlandse politiek en uitzonderlijkerwijze was hij geen minister-president, toen de tweede wereld-oorlog uitbrak. Onder de indruk van de militaire potentie van de duitse weermacht schreef hij de opzienbarende brochure. "Op de grens van twee werelden", waarin hij de mening verkondigde, dat Duitsland de Tweede Wereldoorlog zou winnen. Dit is hem later zeer kwalijk genomen. In de zomer van 1942 werd er in zijn tuin in Den Haag een hele hoop documenten gevonden, die opgeborgen waren in een loden kist Daaruit bleek, dat hij een agent van de engelse Secret-Service voor Engeland was. Colijn was reeds in Atjeh correspondent van het Anti-Revolutionaire Dagblad, "De Standaard". Als zodanig bemoeide hij zich ook in het jaar 1907 met het conflict, dat ontstond over het Atjeh-beleid van Generaal Van Daalen over de bezuiniging en de interventie-politiek in de Archipel. Een conflict, waarbij Luitenant-Generaal M.B. Rost van Tonningen (de vader van Mr. M.M. Rost van Tonningen) rechtstreeks betrokken was. Colijn had daarin een afkeurend oordeel over het beleid van Generaal M.B. Rost van Tonningen, die hier fel tegen reageerde. Generaal Rost van Tonningen had zich steeds gekeerd tegen het bezuinigingsbeleid van de Nederlandse regering,

waardoor het bezit van de Archipel voor Nederland duidelijk op het spel werd gezet. Generaal M.B. Rost van Tonningen had wel een vooruitziende blik, toen hij zich keerde tegen het beleid, dat aangehangen werd door de Nederlandse regering en door Colijn. Ten bewijze hiervan volgt thans het originele verhoor van Generaal Rauter, door het bureau van oorlogsdocumentatie. Zijnde het derde Verhoor van Hans Albin Rauter, in de Strafgevangenis te Arnhem, op 6 februari 1947, onder leiding van Prof. Mr. N.W. Posthumus en Drs. Lou de Jong.

Hier volgt het origineel van de historische tekst van het verhoor in het Duits :
Invasie in Nederland
Haben Sie in 1940 die Motive für den Einmarsch in Holland geglaubt und hingenommen wie sie dargestellt wurden? Haben Sie geglaubt dass Holland mit England zusammenging?

R: Ja, dass glaubten wir wirklich.

Am Ende Juni 1940 hat das Deutsche Auswärtige Amt eine Anzahl Dokumente über diese Sache veröffentlicht. Diese waren doch sehr schwach.

R: Ja, sie waren schwach

Das finden Sie doch selber auch!

R: Ja, sie waren sehr schwach.

Colijn hat damals opponiert in der Standaard. Die Standaard wurde darauf verboten,..

Colijn
R: Ja der Colijn ist ein merkwürdiger Mann. Wir haben in seinem Garten einen ganzen Haufen von Documenten gefunden in einer bleiernen Kiste versteekt. Diese sind nach Berlin geführt worden.

Es ergab sich daraus dass er Berichterstatter für England war. Er war kein richtiger Holländer. Der Colijn hatte in Holland eine englische Funktion. Während des 1. Weltkrieges ist er drei Wochen in Berlin gewesen. Er hatte einen Freund da im Auswärtigen Amt Es wurde damals behauptet die grossen deutschen Panzerschiffe sollten bewaffnet sein mit 40cm Kanonen. Er ist dann hingefahren und hat festgestellt, dass die Kanone nicht an Bord waren. Die hierüber geführte Korrespondenz war mit in den Akten.

Wann war dieser Fund?

R: Bevor er nach Thüringen gebracht worden ist.

Im Sommer 1942 war das.

R: Vorher hat er die Broschüre geschrieben.

"Zwischen zwei Welten".

R: Ja, die zwei Welten, Der Führer hat die Broschüre nicht gelesen. Colijn ist öfters deutscherseits interviewt worden (Ungefähr Mai 1940). Ich wusste davon. Dann hat er sich dahingehend geäussert, dass er denke die Stärke Amerikas sei von Hitler nicht genügend eingeschätzt worden. Er sei der Ansicht dass die deutsche Armee sehr stark sei und dass der Krieg gegen Rusland Jahre lang dauern würde. Er glaube nicht an eine Besiegung Stalins und einen Blitzkrieg gegen Russland. Dann, nach einem langen Krieg, würde Deutschland endlich in die Ecke gedrückt werden und wenn es dann zwischen zwei Fronten lag, würde auf den richtigen Augenblick eine Landung im Westen kommen

Das hat Colijn aber sehr richtig gesehen!

R: Colijn war der einzige Politiker in Holland, der gegen die Unie-Politik war.
Wissen Sie bestimmt, dass diese Äusserungen wirklich so gewesen

sind? Es gibt ja einen klaren Widerspruch zwischen diesen Äusserungen und den Ansichten in "Zwischen zwei Welten".

R: Ja, diese Auffassung hat er abgegeben im Frühsommer 1940. Ich habe in ihm den Mann gesehen, der politisch am klarsten sah in Holland in diesem Augenblick. Standartenführer Knolle muss genaueres darüber wissen. Auch Professor Wehofsich hat mit ihm gesprochen. Er hat als erster mit Colijn Fühling aufgenommen.

Warum hat man Colijn gut behandelt?

R: Man macht von einem Colijn doch kein Märtyrer. Einen Mann als Colijn kann man nicht maltraitieren. Er war ja 70 Jahre alt. Ich habe ihm aber sehr übel genommen dass er für England Spionage getrieben hat. Ich habe dann nicht mehr an die unabhängige Politik Hollands geglaubt Als man die Korrespondenz gefunden hat, ist die ganze Geschichte herausgekommen. Colijn war ja mit "Van Heutz" gross geworden. Er hat auch bei der Shell seine Hand mit darin gehabt, er hatte enorme Einkünfte.

Das war aber weltbekannt.

R: Er wurde finanziert von England, er bekam seinen Gehalt von England. Nichts anders!

Man hat, behaupten Sie, Dokumente gefunden die sich bezogen auf der Zeit des 1. Weltkrieges. Hat man aber auch noch etwas gefunden über die Besatzungszeit?

R: Nein, über die Besatzungszeit nicht, die Sachen waren alle aus alter Zeit zurückgelegen.

Hat er gewusst, dass die Dokumente gefunden worden sind?

R: Nein, das hat er nie gewusst.
Wo sind die Dokumente hingeführt worden?

R: Ich weis es nicht. Das RSHA Berlin müsste wissen, wo sie hergekommen sind. Der Führer hat sie gesehen. Er wollte sie nach dem Krieg verwenden. Sie passten wunderbar in den Nachkriegspläncn des Führers .

6. DE OORLOGSVERKLARING

Op 3 september 1939 verklaarde Engeland, Frankrijk en Polen de oorlog aan Duitsland. Van de weeromstuit verklaarde de Nederlandse Regering zichzelf neutraal. De mobilisatie van het Nederlandse leger wordt nu in versneld tempo verder uitgevoerd. Ook het Nederlandse volk ontkomt, zij het ook zijdelings geenszins aan de gevolgen van de nieuw ingetreden toestand. Van het begin af aan is het duidelijk, dat deze nieuwe oorlog in Europa in de eerste plaats een **ideologische** oorlog is. De botsing tussen 2 werelden, waarvan Mussert reeds in het begin van het jaar getuigde. Duidelijk is ook, dat het karakter van de oorlog een sterke terugslag moet hebben op de verhoudingen der binnenlandse politieke groeperingen, welke leiden moet tot een verscherping van reeds bestaande tegenstellingen. Het Nederlandse Volk is, dankzij de "voorlichting" van enkele jaren achtereen over de toestand en de beginselen van het duitse Nationaal-Socialisme, ten dele anti-Duits, en even sterk of nog erger pro-Engels en pro-Frans geworden. De Angelsaksische instelling van ons volksleven uit zich thans logischerwijze in de sympathieën voor de oorlogvoerende mogendheden. Ook de Nederlandse regering kan, niettegenstaande alle openlijke uitspraken over de wil om neutraal te blijven reeds in de eerste tijd, niet ontkomen aan de uiting van haar Engels-gezinde gevoelens.

Ondertussen werden de angstgevoelens in Nederland steeds sterker, dat men deze keer niet buiten de oorlog zou blijven. Na overleg met Mussert ging Meinoud Rost van Tonningen daarom naar Berlijn, om te trachten tot een gesprek met Hitler te komen, ten einde een mogelijk oorlogsgevaar van Nederland af te wenden, waardoor de neutraliteit geschonden zou worden. Het was daarom voor hem een grote teleurstelling, dat Hitler hierover geen uitsluitsel kon geven. Weinig kon men toen vermoeden, dat de neutraliteit van heel wat landen in Europa allang niet meer bestond, omdat de diverse regeringen zich allang aan het groot kapitaal geschaard hadden. Hetgeen toen nog geheel onbekend was, was dat het joodse wereldcongres reeds in het jaar 1933 namens de gehele joodse natie aan

Duitsland de oorlog had verklaard. Reeds enkele jaren tevoren waren wij getuige geweest van het zogenaamde Venlo-incident, waarbij luitenant Klop van de inlichtingendienst van de Generale Staf gesneuveld was en de Engelse officieren van de Britse- Intelligence Service, Stevens en Best, door Duitse militairen werden gevangen genomen. Achteraf kunnen wij nu vaststellen, dat dit incident niet op zichzelf stond, maar dat er een vergaande samenwerking was tussen Engeland, Frankrijk, België en Nederland, waardoor de Nederlandse neutraliteit geheel werd prijsgegeven. Op l Mei 1940 gebruikte van Geelkerken het parool: "Onze dag komt!". Rost van Tonningen constateerde, bij een spreekbeurt in Rotterdam de overvloedige aanwezigheid in de zaal van rechercheambtenaren, waarbij hij verklaarde, -dat men de gehele zaal maar vol rechercheurs moet zetten, omdat zij dan als Nationaal-Socialis-ten naar huis zouden gaan!

ballito STOCKINGS

Daily Express

FRIDAY, MARCH 24, 1933. ONE PENNY.

St Ivel CHEESE Aids digestion

JUDEA DECLARES WAR ON GERMANY

Jews Of All The World Unite In Action

BOYCOTT OF GERMAN GOODS

MASS DEMONSTRATIONS IN MANY DISTRICTS

DRAMATIC ACTION

HIGHER WAGES FOR STEEL WORKERS

AN INCREASE OF THREE SHILLINGS A WEEK

BRIGHT SPOT IN A BLACK TOWN

New "Sweep" Bill In The Dail

MR. DE VALERA AND STATE CONTROL

SECRET MEASURE

MR. MacDONALD EXPLAINS HIS TOUR

"PEACE CAN BE KEPT IN EUROPE"

LATE NEWS

LABOUR LEADER BEREAVED

7. ORANJE VERLAAT HAAR POST NOOIT!

*"**Dit Ondanks** het feit,dat koningin Wilhelmina haar standplaats verlegd naar Engeland."*

Het Nationaal-Socialisme veroorzaakte een scheiding der geesten. Voor het eerst in de geschiedenis werd het nationale, het algemene belang als een dwingend principe op de voorgrond gesteld. Dit betekende, dat wanneer men Nationaal-Socialist werd,, dat men dit niet deed uit egoïstische motieven, maar uit altruïstische overwegingen. Daarbij koos men voor het eigen volk, doch niet voor een stelsel als de democratie. Aangezien de media geallieerd gezind waren, zo was de meerderheid van het volk anti-duits. De scheiding van partij kiezen ging dikwijls dwars door de families heen, waarbij de gelukkige uitzonderingen waren de gezinnen, die gesloten aan de een of de andere kant stonden.

ONZE VRIJWILLIGERS

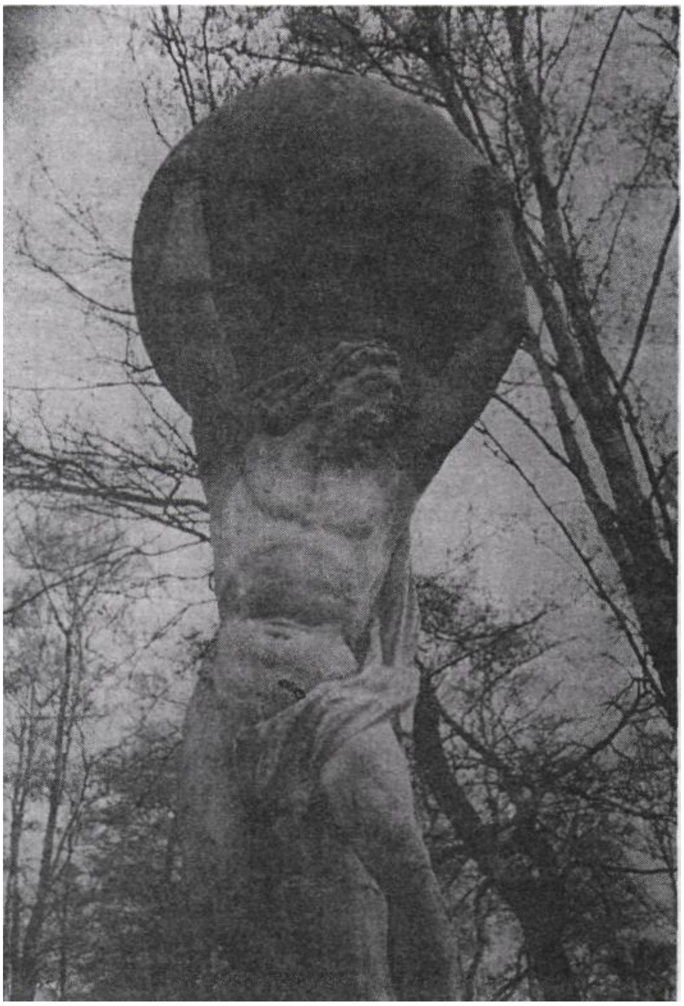
Adolf Hitler had het voor elkaar gekregen een volk te verenigen, waardoor het Derde Rijk ontstond. Men kan daarom Adolf Hitler geen dictator noemen, gezien Adolf Hitler door zijn volk met grote liefde vereerd werd.Al zijn beslissigen werden in ruggespraak met zijn volk genomen, meer dan 99 % van het Duitse volk stond achter hem.

Wie kan dit heden nog van onze volksvertegenwoordigers zeggen...? Het bolsjewisme was in opkomst, ieder speurde het gevaar. Er ontstond daardoor een gezamelijke inzet van vrijwilligers, zelfs ver over alle grenzen heen, om Adolf Hitler, te volgen, ter bestrijding van dit levensgrote gevaar.

Van alle kanten meldden zich vrijwilligers, puur uit vaderlandsliefde en idealisme. Bereid om zijn leven te geven voor volk en vaderland, zowel de man, de jongen als de vrouw, moeders of dochters, ieder op zijn/haar gebied.

Ode aan alle gevallenen van de Lage Landen

Het was de bloem van de natie, deze vrijwilligers om dan als hoogste elite te noemen, onze SS, de Elite van het Derde Rijk. Deze elite werd opgebouwd voor de liefde van zijn volk, in Duitsland, in Nederland, in Vlaanderen, in Frankrijk etc. Het werd het hart van de beweging en het onsterfelijke hart met zijn ewige impuls heette **Germanje.**

Bestond er iets mooiers, iets edelers, het werd een waarheid, een geestelijke vervulling, waarbij de soldaat zijn vaderland moest beschermen, doch zich veilig en beschermd wist door een steeds groter wordende elite, geheel uit liefde geboren, met hun hooggeprezen karaktereigenschappen als; trouw, eer, kameraadschap. Hun inzet ons aller voorbeeld.

ONZE EER HEET TROUW

Het is een geboorte, een muziek, deinend op de hoge golven van een geloof. Geen zweep, vernedering is in staat dit diepste van de ziel uit je lichaam te bannen,.. men heeft het getracht, ons misdadigers genoemd, ons daden in de schoenen geschoven, die uit liefde voor onze families en volk ondenkbaar zijn, die ons in ons vaderland Germanje ondenkbaar zijn, gezien wij handelen en werken volgens de natuurwet. Wee degenen, die deze onmetelijke leugens, gemenigheden de wereld in heeft laten gaan.., we hoeven slechts te denken aan alle bombardementen op steden en dorpen, met als ergste het weerloze Dresden, waar 488.000,- mensen en dieren in twee dagen tijd als in een hel werden verbrand. Doch ook deze werkelijke misdadigers komen **eens** te staan tegenover de Schepper, om zich te moeten verantwoorden voor **hun** daden . Ik dank God innig, dat ik heel mijn leven getracht heb, recht te doen, begrip te hebben voor vaders, moeders, zonen, dochters, volk en vaderland als de kosmische natuurwet, waaruit wij allen ontsproten zijn, mens,dier en plant. Het is als een boom, die zijn wortels in de grond slaat en rechtstandig naar het licht groeit, de zon. Onze zon, omringd door zijn kosmische zwarte zonnen.

EEN ODE

Laten wij een ode uitspreken aan hen, die zich vrijwillig offerden, of geofferd werden en hen hun rust gunnen, die ze zo verdiend hebben na hun bovenmenselijke-grootste inzet. Lieve vrienden, wij nog op aarde levenden, zijn verplicht aan deze offers onze intense dank uit te spreken, want een groter offer, als je leven vrijwillig in te zetten uit liefde voor je volk, bestaat er niet.

Zij rusten in vrede, en voor ons, hier op aarde de positive uitspraak vanuit de kosmos: "*Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn"*.

VIJFTIG JAAR NA DATO

Vijftig jaren zijn voorbij, akten, zoals die van mijn man mogen pas geopend worden in het jaar 2067.
Rudolf Hess heeft men na meer dan 40 jaren eenzame opsluiting in de Spandau gevangenis te Berlijn vermoord, omdat men van engelse zijde op de hoogte was, van het plan van Gorbatsjov om Hess in vrijheid te stellen, wanneer de Russen het bevel over de strafgevangenis van Spandau zouden hebben overgenomen, waardoor de waarheid over het Derde Rijk van Hitler aan het licht zou zijn gekomen. Hess geboren op 26 april 1894 en gestorven op 17 augustus 1987.
Men kan steden bombarderen, vernietigen, men kan de schitterende woning van Hitler, de Berghof, met de grond gelijk maken, doch, ondanks de angstpsychose, waaronder heden vele mensen leven, bestaan er onderaardse gangen, niet alleen tussen de bunkers van de Obersalzberg, maar ook in de psyche van de mens, waardoor de mensen door de vele donkere gangen elkander weten te vinden, waardoor grote volksbewegingen tot ontwikkeling kunnen komen!

Een uitspraak van Hölderlin: O
Heilig Herz der Völker, O Vaterland!

"Welke prikkel hebben deze mensen nu om het Westen of de VN ter wille te zijn? Geen enkele. Het is de winnaar van een oorlog die oorlogsmisdadigers aanwijst en vervolgt." (NRC-Handelsblad, 6 juni 1995) Deze uitspraak is zo juist en hebben wij vervolgde Nederlanders aan de lijfe moeten meemaken en nog steeds...

DIE KRAFT DER TOTEN

Unheimlich ist *die Kraft der Toten.*
Sie tragen den Menschen, die Völker, die Erde,
im Sterben sind sie schon wieder im Werden,
und einmal- in der Zeiten Lauf -
stehen die loten in den Lebenden auf.

Unheimlich ist die Kraft der Toten. Wer weiss in
sich ihre Lebensglut brennen, wird in seinem
Kind ihre Züge erkennen, und einmal - in der
Zeiten Lauf -stehen die Lebenden aus
Sterbenden auf.

Unheimlich ist die Kraft der Toten. Man kann sie
lieben, man kann sie hassen, man kann Sie
verleumden, verhöhnen lassen, doch einmal- in
der Zeiten Lauf -zum Lieben, zum Hassen
stehen die Toten auf.

Wenn auch, die Lebenden heute versagen,
Beten und betteln, fragen und klagen, du
Gräber der Toten ihr einziges Gut, ihre
Äugen weinen Tränen und Blut -bedenk's:

Unheimlich ist die Kraft der Toten. Man kann Sie
verleugnen bis zum Verbrechen, doch einmal
werden sich die Toten rächen, dan stehen sie - in
der Zeiten Lauf -drohend, gewaltig zum Kampf
wieder auf.

Unheimlich ist die Kraft der Toten.
Man kann Sie verdammen, man kann sich vermessen,
die eigenen Toten sogar vergessen,
doch einmal - in der Zeiten Lauf -
stehen die Toten in euren Kindern auf!

Ward Hermans, 1946 in Berlin.

Nach dem **8. Mai 1945**
wurden Millionen Deutsche befreit
von ihrer Heimat
von ihrem Grundbesitz
von ihrer Wohnung
von ihrem Hab und Gut
von ihrem Schmuck
von ihrer Freiheit
von ihrem Beruf
von ihrem Ausbildungsweg und
natürlich
von „Uri! Uri!" und your watch!"
Vor allem aber:
Nach dem **8. Mai 1945** wurden
Millionen Deutsche befreit
von ihrem Leben.

Fürwahr — ein „Tag der Befreiung".

Gerd Knabe

Het einde van de oorlog was bekend, wij hebben verloren. Nu tijdens het 50-jarig "bevrijdings"-jubileum is ons dat niet onopgemerkt voorbij gegaan.

Ter nagedachtenis aan Ir. Anton Adriaan Mussert, geboren te Werkendam op 11 mei 1894, gefusileerd op de Waalsdorper-vlakte 7 mei 1946
en Mr. Meinoud Marinus Rost van Tonningen, geboren te Soerabaja op 19 februari 1894, vermoord in de strafgevangenis te Scheveningen (Den Haag) 6 juni 1945 beiden ondergebracht in verschillende massa-graven in vaderlandse bodem.
Nadien echter door goede kameraden herbegraven in bevriende aarde.

K.Z. INTERNERINGSKAMP TE ELST

Bij het gevangennemen van mijn man en alle SS-mannen, heeft mijn man opdracht gegeven de wapens niet af te geven. Hij heeft vervolgens de Geallieerden via de persoon van de Duitse Generaal Kohlrose het volgende plan voorgelegd, waarbij de wens geuit is in zijn uitvoerig rapport;". Indien de Nederlandse Regering geen prijs meer stelt op alle NSB-families en van ons af wil, dan moet zij alle NSB-families, incl. kinderen uitwijzen naar Suriname om ons daar aan ons lot over te laten. Daar zouden we tezamen met de plaatselijke bevolking de handen ineen moeten slaan, om vervolgens deze kolonie uit het niets op te bouwen. Dit plan werd in principe door de staf goedgekeurd, doch nadat al onze jongens hun wapens hadden neergelegd, dus totaal ongewapend waren, werd dit voorstel te niet gedaan en werden allen meteen als gevangenen behandeld en meerdere malen zonder verhoor, vermoord, berecht en gedood.

8. DE KAMPTOESTANDEN

De kamptoestanden 1944-'45-'48
Een Rapport
Dr Van der Vaart Smit
met een voorwoord van:
PROF. MR G.M.G.H. RUSSEL

VOORWOORD

Ille crucem sceleris pretium tulit, hic diadema.

De een kreeg een kruis, de ander een kroon tot vergelding voor zijn misdaad. Juvenalis,
Satiren 13. 105

Dr. H.W. van der Vaart Smit deed bij zijne samenvatting van mishandelingen ,waaraan sedert de bevrijding politieke verdachten hebben blootgestaan, slechts grepen uit zijn omvangrijk materiaal. Wie bekend is met de toestanden, welke sedert september 1944 in het toen herwonnen vaderland en nadien in geheel Nederland zijn onstaan, weet, dat de schrijver op sobere wijze is te werk gegaan bij het weergeven van gebeurtenissen. Van Mei 1945 afnam ik onafgebroken kennis van klachten, die uit vrijwel alle delen van Nederland binnenkwamen omtrent misdadige en liederlijke behandelingen van Nederlandse mannen, vrouwen en kinderen, onder vigueur van Militair Gezag, Militaire Commissarissen, Binnenlandse Strijdkrachten, P.O.D., P.R.A.(C.), Bureau Nationale Veiligheid en andere instanties. Daarom kan ik verklaren, dat de soort van mishandelingen, die de schrijver vermeldt, bevestigd worden door mededelingen, welke mij mondeling en schriftelijk bereikten. De gepleegde folteringen waren geen "spontane" reacties van gedurende jaren onderdrukte volksgenoten. Neen, zij waren handelingen door misdadigers, van wie velen gebruikt zijn om, vaak zonder enige gegronde aanwijzing ongeveer 125.000 mensen te doen arresteren en

velen van hen te laten mishandelen. De overheid heeft honderden mannen, van wie een groot gedeelte afkomstig uit bevolkingslagen waaruit men geen beambten voor de rechtspleging dient te kiezen, bij de organen van P.O.D., P.R.A.(C.) en B.N.V benoemd of geduld als rechercheurs en instructie-ambtenaren dienst te doen, zonder enige vakopleiding of toetsing op moraliteit. Het ligt voor de hand, dat aldus van een "rechts" pleging niet veel terecht kon komen. Honderden dossiers zijn mij toegezonden waaruit blijkt, dat Dr. van der Vaart Smit bij de verstrekking van gegevens bescheiden is geweest. Zeer vele slachtoffers hebben het vertrouwen in regering, rechter, kerk, godsdienst en mensheid verloren. De schijnbare berusting in het aangedane en voortdurende leed is gevaarlijk. Tal van geheel of ten dele voorwaardelijk geinterneerden hebben tot nog toe geaarzeld rechtmatige klachten ter kennis te brengen van bevoegde instanties, doordat Procureurs- en Advocaten- Fiscaal aan de Kantonrechters, Afdeling Overgang Bijzondere Rechtspleging, kunnen kennis geven, dat zulke geinterneerden de gestelde voorwaarden niet naleven. Die voorwaarden kunnen onder andere zijn, dat de schuldige zich als een goed Nederlander en naar de aanwijzingen van aangewezen instellingen of personen moet gedragen; dat hij niet zal omgaan met bepaalde personen; niet zal toetreden tot bepaalde verenigingen; bepaalde vergaderingen niet zal bijwonen; dat hij bepaalde arbeid zal verrichten; een bepaalde verblijfplaats zal hebben; zich op bepaalde tijdstippen moet melden; een waarborgsom tot een onbeperkt bedrag zal storten; verplicht zal zijn tot vergoeding van aangerichte schade, en voorts elke andere voorwaarde het gedrag van de schuldige betreffende, welke niet de godsdienstige en staatkundige vrijheid beperkt. Kortom, het Tribunaal, thans de Kantonrechter, kon en kan aldus de schuldige tot "slaaf" maken en hem de meest onmogelijke voorwaarden opleggen. Die zogenaamde proeftijd bedraagt ten hoogste drie jaren en loopt niet gedurende de tijd, dat degene, aan wie de bijzondere maatregel van internering is opgelegd, rechtens zijn vrijheid is ontnomen. De Procureurs-Fiscaal bij de Bijzondere Gerechtshoven geven aan de Kantonrechters kennis als naar hun mening de voorwaarden niet worden nageleefd. Het is mij gebleken, dat de be-

doelde slaven aldus onderworpen zijn aan de wil van die Procureurs-Fiscaal en hun ondergeschikten. Richten gedupeerden zich tot de Koningin in de Provincie, de Minister van Justitie, de Commissaris der Koningin, de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal of andere instanties, dan hebben zij steeds te vrezen, dat de Procureur-Fiscaal met zijn "recht over leven en dood" (jus vitae ac necis), al dan niet op verzoek van de regering of van een (belasting) ambtenaar, gelijk Jupiter zijn wenkbrauwen fronsend, hen (opnieuw) doet interneren. Is de proeftijd gedurende drie maanden verlopen, dan heeft de Procureur-Fiscaal geen vat meer op de servus. Het omschreven tyrannieke middel kan zich wreken. De opgekropte wrok van voorwaardelijk geïnterneerden en van allen die onrechtvaardig zijn behandeld en al dan niet mishandeld en beroofd, kan een wals worden welke geen regering, geen politie- en militaire macht zal kunnen tegenhouden en welke dan verpletterend zal rollen over instellingen en personen, die schuld aan de wreedheden hebben.... tenzij met de grootste spoed alsnog recht wordt gedaan aan hen die thans nog lijden in kampen en gevangenissen en aan allen die onrechtmatig zijn benadeeld. Andere slachtoffers van wreedheden zwegen uit schaamtegevoel, geestelijke, lichamelijke, financiële ellende, wanhoop, wantrouwen jegens de overheid of in afwachting dat het uur der vergelding zal aanbreken. Het is noodzakelijk de getroffenen geestelijk en financieel te helpen. De Staat moet zorgen, dat over de gehele lijn het onrecht wordt hersteld. Dit omvat de opheffing der onschuldig of te zwaar gestraften en van al diegenen welke mishandeling hebben ondergaan, en/of wier vermogen is geroofd; bestraffing van hen die in de na-oorlogse politieke rechtspleging zich hebben misdragen. Een uiterst spoedige beëindiging der gehele Bijzondere Rechtspleging, onvoorwaardelijke invrijheidstelling van alle politieke delinquenten met uitzondering van de eigenlijk zogenaamde criminelen, herstel van alle ontnomen rechten, met inbegrip van toekomstige pensioen-aanspraken en van ingegane pensioenen, vergoeding wegens veroorzaakte schade, zijn onafwijsbare eisen. De zogenaamde criminele gevallen moeten opnieuw onderzocht worden door de grondwettelijke justitie. De regering en een groot deel der gebreidelde pers trachten nog steeds

struisvogelpolitiek te spelen, de feiten te ontkennen op te verkleinen. Dat is een echt Nederlandse regeringstactiek van na de bevrijding, een der kenmerken van de politiestaat die hier te lande op schier elk gebied heerst. ledere poging om goedwillenden de ogen te openen, moet worden aangegrepen om de rechtsstaat te herstellen, op straffe, en dan op gevaar, van gewelddadige ingrepen bij nalatigheid. Slechts in een rechtsstaat kunnen vrede, rust en veiligheid heersen. De politiestaat voert tot revolutie. "Als alle andere rechten zijn ontnomen, is het recht op revolutie volkomen gemaakt". (Thomas Paine). De enige wijze om daaraan te ontkomen, is eerlijk schuld belijden, gepleegd onrecht herstellen, de "na-oorlog"-schuldigen op rechtvaardige wijze te straffen, in het vervolg rechtvaardigheid en recht betrachten. Indien de regering ook thans daartoe niet mocht overgaan, kan zijn aannemen, dat wrok, wraaklust en omwentelingsdrang steeds dieper doorvreten, totdat het gezag van Kerk en Staat volledig is ondermijnd. Helaas zijn er zelfs zogenaamde intellectuelen die met sarcasme of hoon publicaties omtrent de rechteloosheid beantwoorden; die spreken van sensatie indien enkelingen zich inspannen om voor de menigte het onrecht te ontleden en verdrukten weer een levenskans te bezorgen. Die zogenaamde intellectuelen zijn dezelfden die heftig tekeer gaan, indien zij slechts vrezen dat in een verre toekomst hun niet voor honderd procent recht zal worden gedaan zoals zij dat recht zien. Een enkel uur van behandeling zoals politieke verdachten, voor wie de brochure het opneemt, maanden of jaren hebben ondergaan, zou afdoende zijn om die personen begrip van recht bij te brengen, maar dat middel zou onrecht zijn. De mishandelingen, waarvan de brochure spreekt, hebben plaatsgehad in de jaren 1944-1947. Zelfs in 1948 zijn gruwelen voorgekomen. Thans nog is de voeding in verschillende bewarings- en verblijfplaatsen slecht. Indien de Staat voldoende gelden beschikbaar stelt, kan de enige conclusie zijn, dat een gedeelte der middelen niet voor het bestemde doel wordt aangewend. Dat kan de overheid niet doen constateren door "controle" op de gebruikelijke wijze. Niet na voorafgaande aanmelding doch onverwacht dienen de hoogste justitiële ambtenaren tijden de maaltijden hun slag te slaan, te ruiken en te proeven wat de bewaarden

en gevangenen te eten krijgen. Enige dagen maag- en darmstoornissen moeten zij voor het algemeen welzijn over hebben. De brochure van schrijver zou ik belangrijk kunnen aanvullen, alhoewel de feiten op voldoende wijze naar voren zijn gebracht. Het boekje is geen lectuur voor kinderen, evenmin voor sadisten. Men mag aannemen, dat de wijze waarop de verspreiding is geschiedt, de beste waarborg , dat te jeugdige personen geen kennis van de inhoud krijgen. Het buitenland echter zal de brochure wel leren kennen; daar is Nederlands naam door de Bijzondere Rechtspleging reeds jaren slecht. De Nederlandse Staat moet gereclasseerd worden ook over onze grenzen; daartoe is een ingrijpen van de regering nodig, doch dat kan niet geschieden alvorens de oorsprong van alle kwaad, gelegen inde Londense Koninklijke Besluiten en de daarop steunende Bijzondere of Buitengewone Rechtspleging, in de ruimste zin genomen, wordt veroordeeld en volledig is opgeruimd. Wie aansprakelijk zijn voor de misdrijven aan politieke verdachten begaan, is bekend: de achtereenvolgende regeringen, het Directoraat-Generaal voor Bijzondere Rechtspleging, met al hetgeen daartoe behoort, zoals het B.N.V, P.O.D., P.R.A.(C.), tal van beheerders en bestuurders door het Nederlandse Beheersinstituut aangesteld, en dit instituut zelf, kampcommandanten, bewakers en bewaaksters, verschillende ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee en andere organen. Duizenden, die eerst door de Bijzondere Rechtspleging zijn mishandeld, beroofd en gedood, of hun erfgenamen, zijn bovendien in de greep van de fiscus geraakt. Inspecteurs en accountants van 's Rijks belastingen, fiscale recherche en F.I.O.D., de Centrale Vermogensopsporingsdienst, hebben het oirbaar gevonden, dezelfde slachtoffers nog eens te kwellen met verhoren en met aanslagen, die tot in tonnen en millioenen lopen. Het is zover gekomen, dat Procureurs- en Advocaten-Fiscaal, wanneer zij politieke verdachten een onvoorwaardelijke buitenvervolgingstelling gaven, op het bewijsstuk een aantekening plaatsten, welke voor de inspecteurs een aanduiding was om de ongelukkigen op te vangen en onder waanzinnig hoge aanslagen te bedelven, terwijl die belastingplichtigen geen argwaan in de venijnige aantekening hadden. Dergelijke aantekeningen zijn gesteld inge-

volge een regeling tussen de departementen van Justitie en Financien. Hetgeen ik vermeld, kan ik bewijzen. Mijn gegevens hebben een omvang aangenomen, dat jaren nodig zouden zijn om ze geheel te verwerken. De goede, wellicht nog dommelende, meerderheid der Nederlanders weet niet eens dat en hoe sedert jaren bewijsmateriaal van politieke verdachten, door opsporings- en onderzoekende ambtenaren in beslag is genomen, verdwenen is, zodat de beschuldigden zich niet met succes hebben kunnen verdedigen bij Tribunalen, Bijzondere Gerechtshoven, Zuiveringsraden en dergelijke. Zij weten misschien ook niet, dat en hoe talrijke dossiers geheel of ten delen zijn verdwenen of vervalst en dat stukken zijn vernietigd. Evenmin is het hun bekend, dat en hoe valse verklaringen aan getuigen en andere verdachten zijn ontlokt of afgeperst. De kamppsychose en kampneurose is veroorzaakt door kampcommandanten en bewakers en uitgebuit door rechercheurs van P.O.D., P.R.A.(C.) en andere instanties. Kort aangeduid bestaat deze toestand hierin, dat verhorende ambtenaren de verdachte of getuige op allerlei wijzen, met vriendelijkheid, bedreiging, geestelijke of lichamelijke mishandeling bewerken, hem, in strijd met de waarheid mededelen, dat X allerhande bezwarende verklaringen over hem heeft afgelegd en het voorhouden dat bij erkenning van feiten eerstdaags zijn invrijheidstelling zal plaatshebben. De verhoorde verklaart daarop uit angst of woede zijnerzijds gefantaseerde dingen, die hem soms werden gesuggereerd. Herhaaldelijk heeft de pers dergelijke gevallen behandeld. Aldus zijn er vele rapporten opgemaakt, die gediend hebben als bewijsmateriaal bij Tribunalen, Bijzondere Gerechtshoven, Zuiveringsraden, belastinginspecteurs enzovoorts. Om te zwijgen van medeburgers, die maandenlange mishandelingen hebben ondergaan en rechtstreeks met geweld tot bepaalde verklaringen zijn geprest. Wanneer jarenlang honderden mensen gedetailleerde gegevens verstrekken omtrent schandelijke instructie-methoden door verhorende ambtenaren en wanneer men als jurist zelf heeft meegemaakt, hoe getracht wordt gegevens tegen verdachten te construeren, dan weet men dat de toestand rot is. Dan moet men ook aannemen, dat aan zeer vele uitspraken van Tribunalen en Bijzondere Gerechtshoven geen of weinig waarde

mag worden toegekend, omdat immers processen-verbaal en getuigenverklaringen al te vaak onjuist en meinedig zijn. In afwijking van de conclusie waartoe Dr. Van der Vaart Smit komt, acht ik het noodzakelijk, dat ter verantwoording worden geroepen degenen die schuldig zijn aan de chaos der Bijzondere Rechtspleging en aan de daarmee samenhangende mishandelingen. Ter aanvulling op de gegevens van de schrijver laat ik volgen een gedeelte van hetgeen een groep van ex-politieke delinquenten mij berichtte. De daarin genoemde drie namen laat ik weg. Namens de groep schreef een hunner: "Wij hebben meegemaakt hoe onder drie opeenvolgende katholieke ministers van justitie het sadisme in de kampen hoogtij vierde, hoe wij geestelijk maar ook lichamelijk mishandeld werden. Hoe zonder vorm van proces al onze meubelen geroofd werden, onze vrouwen verkracht, onze kinderen weggevoerd werden, zelfs pasgeboren kinderen van de moeder weggenomen werden. Ik heb het bewust vermoorden gezien van de slachtoffers. U wilt namen weten: nu in cel 412 in Scheveningen, gang B, is de oud-luitenant van de artillerie .... de hongerdood gestorven. Drie weken lang had men om een dokter gevraagd die niet kwam; twee dagen later was hij gestorven. De kolonel....gaf men geen insuline en ook hij stierf kort daarop. Nog tientallen namen zou ik u kunnen noemen. In de kampen hielpen de doktoren mede om ons kunstmatig 30% onder het normale lichaamsgewicht te houden. Pas wanneer hongeroedeem in zijn ergste vorm dreigde, kreeg men extra voedsel, wat de pers aanleiding gaf om te schrijven dat de politieke delinquenten in de kampen eieren kregen. Zes weken konden wij ons niet wassen (Fruitweg), samengeperst met zeventig mensen in een kelder waar slechts plaats was voor hoogstens vijftig. Hongeroedeem, schurft, bloeddiarrhe, ringworm was schering en inslag door gebrek aan de meest primitieve hygiënische toestanden die er in de kampen heersten. Uit Duindorp werden wij weggeknuppeld door het corps Koninklijke Nederlandse Marechaussees dat onder leiding stond van de heer......die dit alles zag gebeuren en er niets tegen deed. Hij is intussen tot kolonel bevorderd. In Westerbork werden.... zwangere vrouwen....op een ladder gebonden en zo door het kamp rondgedragen. Men speelde kaart op de buiken van deze zwangere vrou-

wen onder de woorden: "dat moffenkind dat je bij je draagt mag gerust kapot gaan". Kampbewakers en kleinere beulen, zelfs kampcommandanten, deden aan de mishandelingen mede. Die jongen Peters werd in de Fruitweg iedere week ongeveer zijn kaak in elkaar geslagen en werd dan in het prikkeldraad van de zogenaamde Spaanse ruiters geranseld." Een andere aanvulling ontleen ik aan een recent schrijven, eveneens met weglating der (volledige) namen van de daders: "Wat zou ik bereiken indien het gelukt een aanklacht tegen een van dat gespuis ingediend te krijgen , bijvoorbeeld tegen, om enigen te noemen, een Piet A. (Veertien jaar gezeten wegens pakjes stelen uit auto's), een M. van de Levantkade, commandant R. (kamp Schokland, gewezen bootwerker uit Rotterdam), sadist, die zijn slachtoffers tot hun lippen door een modderig vijvertje lopen liet een een geweer op het slachtoffer liet leegschieten, de man die 's nachts onder toezicht van .... zijn mishandelingen uitvoerde, de mensen met vijftien graden vorst op blote voeten een uur en langer naar het werkobject liet lopen, met medewerking van een ......, de heren P. en anderen?" Het rapport van Dr. Van der Vaart Smit is sedert meer dan een jaar aan de regering bekend. Op 25 April 1949 heeft de schrijver een verzoekschrift gezonden aan de Minister van Justitie, dat ik als bijlage heb opgenomen, tot nog toe heeft de regering niet ingegrepen. Deze publicatie van het rapport is een eerste antwoord op dat stilzwijgen. De moedige schrijver wil ik niet toevoegen, hetgeen Gijsbert Karel van Hogendorp op 28 juni 1828 aan zijn zoon schreef: "Gij hoopt op een man met een kop, en ik zie klaar, dat het blijven zal bij den man zonder kop". Moge blijken, dat spoedig regeringskringen zelven een einde aan de onhoudbare toestanden maken. Uit de publicatie moge iedereen zichzelf een oordeel vormen over hetgeen in Nederland is geschied en zich afvragen of onder ambtenaren en onder andere in handel, nijverheid of in enige tak van werkzaamheid zich als fatsoenlijke mensen voordoende personen wellicht sadistische schurken steken, die jarenlang duizenden mensen, politieke verdachten, hun vrouwen, mannen, kinderen en verdere familieleden, lichamelijk of geestelijk hebben mishandeld of financieel benadeeld. Het gaat om honderdduizenden benadeelde mensen. God sprak: "Laat ons de mens ma-

ken naar Ons beeld en gelijkenis...En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep hij hen". (Genesis 1.26,27). Zij, die de Bijzondere Rechtspleging hebben uitgevonden en gedurende jaren lieten voortwoekeren, schijnen te zijn vergeten, dat het mensen betreft, die zij hebben onderworpen aan een stelsel, waaraan zelfs de meest integere en scherpzinnige beroepsrechters, die in de Bijzondere Gerechtshoven en de Bijzondere Raad van Cassatie hebben zitting genomen, zijn ten offer gevallen. Geen van die Juristen immers kan weten of zelfs maar vermoeden hoevele door hen gewezen sententies met haar enorm hoge straffen juist zijn, want onbewust bouwden zij hun uitspraken op verklaringen van zogenaamde rechercheurs en andere ambtenaren, van welke zeer velen onbekwaam, anderen onberouwbaar waren, en op beschuldigingen, afkomstig van door kamppsychose en -neurose bevangen gedetineerde verdachten en getuigen.

Prof. Mr. Dr. G.M.G.H. Russel.
(Overleden 16-11-1962)

MOORDEN EN MISHANDELINGEN

In de bewarings- en interneringskampen in 1945 en 1946.

Aangemoedigd door een suggestie van mijn raadsman tijdens mijn procedure, tevens voorzitter van de bond van oud-illegale werkers, leg ik dit geschrift in zijn hand met de vraag aan ieder, die met deze dingen van doen heeft, om dit materiaal te willen bezien en de consequenties, die uit een en ander voortvloeien, onder het oog te willen zien. Oorspronkelijk is dit geschrift in kortere vorm als memorie door schrijver dezes ter gelegenheid van zijn verhoor als getuige door de Parlementaire Enquêtecommissie op 18 mei 1948 aan de voorzitter dier commissie, Mr. L.A. Donker, in zijn functie van Tweede Kamerlid overhandigd en als zodanig aanvaard. Dit gebeurde daar schrijver dezes binnen de Tweede Kamer vrij was, op volkomen wettige wijze. Nadien werden afschriften aan verschillende autoriteiten ter hand gesteld. De tendens dezer actie was om, met het oog op de komende jubileum- en inhuldigingsfeesten, op

een zo brede amnestie aan te dringen, dat deze als een dikke streep onder de gehele aangelegenheid zou kunnen gelden. De gratie is achter de rug. Zij heeft - al hebben velen van haar kunnen profiteren - in de kampen, en niet alleen daar, algemeen teleurgesteld. Zij betekende geen dikke streep onder de algehele aangelegenheid, slechts een betrekkelijk kleine verlichting van straf voor een aantal naar verhouding niet al te zwaar getroffenen. Zo blijft de zaak aan de orde! Voorts verzoek ik om in het oog te willen houden, dat in het hierna volgende geen volledig overzicht wordt geboden. Slechts een fragment van het overweldigende materiaal kwam binnen mijn bereik. Ook beschik ik niet over de scherpe toetsingsmethode der justitie en kon nimmer een opzettelijk onderzoek instellen. Ik kan dus niet waarborgen, dat geen enkel detail aanvechtbaar zou zijn. Maar ik heb de mij verstrekte getuigenissen naar het beste weten van mijzelf en enige vertrouwde lotgenoten zo zorgvuldig mogelijk geschift; alles wat ons ongeloofwaardig voorkwam of slechts door een enkele kon worden bevestigd, als niet voldoende gefundeerd ter zijde geschoven, excessen weggelaten, mij beperkt tot verklaringen van serieuze mensen, die bereid bleken desgewenst onder ede te bevestigen, wat zij mededeelden en zodoende slechts een fractie van het mij verstrekte materiaal gebruikt. Op deze wijze ontstaat een nog zwak beeld van de werkelijkheid. Deze is erger geweest dan hier beschreven wordt. Mocht onverhoopt een enkel detail gecorrigeerd moeten worden - het is mogelijk - anderzijds staat vast, dat een volledig overzicht een zeer zwaar boekdeel zou vullen, dat de hier gewekte indruk op vreselijke wijze zou versterken. In het kamp aan de Levantkade te Amsterdam, met (behalve de vrouwen) een drieduizendvijfhonderd man, moesten de geinterneerden in de beide grote mannenloodsen nacht en dag plat op het schaarse stro blijven liggen. Alleen voor het luchten eens per dag - kwamen zij overeind. Zij kregen, nadat zij bijvoorbeeld in de school aan de Polderweg te Amsterdam gedurende veertien dagen (8 tot 22 mei) niet anders hadden gehad dan in totaal drie keer een hompje brood en vijf keer een schepje eten, gedurende de eerste vijf dagen in het geheel niets dan uitsluitend water, daarna gedurende zeer lange tijd 's morgens een half sneetje brood, 's middags eveneens een half

sneetje brood en 's avonds een kleine hoeveelheid middageten, namelijk een zesde liter, meest dunne soep. Dit middageten ontbrak vaak, zodat men dan het leven hield op in totaal een snee brood per dag plus een paar slokken water. Voegt hierbij, dat de mensen in de tijd van het "luchten" steeds zwaar afgeexerceerd werden - men moest niet alleen telkens looppas maken, maar over het hele terrein met zijn ruw plaveisel van kinderhoofdjes dwars door plassen en vuil heen "kopje duikelen", robben, rollen enzovoort. Wie het ooglijkst pak droeg moest door de vuilste plassen! En dat de ganse tijd door, zulks met de duidelijke bedoeling de mensen af te beulen en zo miserable mogelijk te maken. Voegt hierbij, dat men de mensen geheel uitgeplunderd had, hen van das, bretels, boordeknoopjcs, overalls, goede schoenen, bagage enzovoort had beroofd. Voegt hier dan ook nog bij, dat velen hunner, bij wijze van extra luchten, met de handen een vreselijk vuile mesthoop leeg moesten halen, telkens een vrachtje met de handen tegen de kleren gedrukt dit een half uur ver weg naar de schuit moesten brengen, wekenlang de gehele dag door, en men kan zich voorstellen, dat spoedig de hele kampbevolking een wanhopige, vreselijk vuile, merendeels zieke masse stinkende paupers was, die met hun gemillimeterde hoofden, maar ongeschoren gezichten meer op bandieten dan mensen geleken. In dit kamp waren zware mishandelingen aan de orde van de dag, gewoonlijk zo dat degene, die men "nemen" wilde, op handen en voeten moest gaan zitten, het zitvlak omhoog en dan met een gummiknuppel, de geweerkolf of een eind hout werd afgeranseld. Dit geschiedde nu met deze dan met gene, soms met velen tegelijk, de gehele dag door. Aan het gejammer was nimmer een einde. En dan ging het vaak tot bloedens toe of totdat men er bewusteloos bij neer lag. Zelfs dysenterielijders werden mishandeld, meermalen dermate, dat bloed en vuil, uit hun lichaam geslagen, zich over het gehele lichaam verspreidde, tot in hun nek toe. Er werd ontzaglijk veel geslagen. Het is een wonder wat de uitgemergelde en afgebeulde stakkers verduren konden. Trouwens, die het niet volhouden konden, vertellen het niet meer na. Vaak vormde bij het mishandelen het zogenaamde "grammofoonplaatdraaien" voor de bewakers een bijzonder vermaak. Dat is, dat men met een vinger

in het oor en met een vinger van de andere hand op de grond om zijn eigen as moet draaien. Het tempo wordt hierbij met geweerkolfstoten opgedreven. Zelfs sterke mannen krijgen na een kwartiertje het schuim op de mond en vallen bewusteloos neer, laat staan de ongelukkige slachtoffers van het Levantkade-regiem! Wie het kampleven niet langer volhouden konden en helemaal ziek werden, verdwenen naar de strafloods, naar het hok "verboden voor onbevoegden" en vonden hier hun einde. Ziek was eigenlijk iedereen. Dysentcric, schurft en dergelijke heersten sterk. Men liet de lijders eenvoudig in hun vuil liggen en de stank, die bij deze zieken heerste was meer dan vreselijk. Gelukkig is de natuur zo barmhartig, dat de lijders de stank die het gevolg is van hun eigen toestand, zelf niet meer ruiken. De geneeskundige dienst was een bespotting. Kortom, het was een vreselijke toestand! Hoeveel ongelukkigen op deze wijze hun einde vonden, is aan de kampbewoners niet bekend geworden. Het zijn er ongetijfeld talloos velen. Zij zijn in wezen beestachtig vermoord, na beestachtig mishandeld te zijn. In het algemeen is, wat hierboven van de Levantkade kort wordt aangeduid, voor de meeste kampen en bewaarplaatsen in gelijke mate geldend. Er is zo goed als overal op ontzettende wijze honger geleden. Hongeroedeem hebben duizenden gehad. Mishandeld tot uit den treure zijn er tienduizenden. Geslagen met gummiknuppels, geweerkolven, karwatsen, stukken hout enzovoort, is er niet slechts in 1945, maar ook in 1946, tot zelfs 1947 toe over het gehele land. Ik herhaal de beschrijving hiervan - ten einde niet eentonig te worden - niet telkens opnieuw, maar beperk mij in het volgende tot de vermelding van datgene, wat na het reeds genoemde als buitengewoon kan worden gekenschetst. Tot dit buitengewone reken ik, dat in Vlaardingen in het kamp "De Vergulde Hand" er van het begin af aan twintig mannen aan de ketting geklonken werden. Van hen zaten er vier met drie kettingen aan elkaar, dag en nacht. Zulk een ketting bestond uit negen schalmen halfduims ijzer, samen negen pond wegende, die alleen soms voor een bad en een verschoning werden losgeslagen, maar direct erna door de smid weer vastgeklonken. Zich ontkleden kon men natuurlijk niet. Men moest samen naar de W.C., lag gezamenlijk in het stro en moest precies tegelijk gaan

liggen en opstaan. De enkels gingen door het wrijven der ijzers spoedig stuk, maar dit werd medisch niet verzorgd. Het mocht niet. En in 1947 heb ik wonden gezien, door deze ijzers gemaakt, die na twee jaar nog niet genezen waren, onder andere van de Heer Valstar uit Naaldwijk, die vier en een halve maand in deze ijzers gelopen heeft. Eens, toen drie man wegliepen, werden voor straf ruim honderd man tegelijk voor geruime tijd in de kettingen gelegd. Uitvinder van deze marteling was de kampcommandant A. (Ten einde niet eventueel als "smaadschrift" behandeld te kunnen worden, zijn in dit geschrift de namen van kampcommandanten, rechercheurs, bewakers enz., die zich aan moorden en mishandelingen schuldig maakten, met letters aangeduid. De lijst dezer namen is natuurlijk - voor bevoegden - ter beschikking.) Maar hij staat niet alleen. Ook in het kamp Vianda te Hoek van Holland gebeurde hetzelfde, eveneens in het kamp Avegoor en niet te vergeten in de zeer zware Carel Coenraadpolder in Groningen, waar men de kettingen bovendien nog met grote meest met zand gevulde granaathulzen verzwaarde. Verdere moorden en mishandelingen uit het rapport van Dr. Van der Vaart Smit zullen door mij worden behandeld in deel II.

DE UNIVERSELE VERKLARING

Het moge overbodig zijn te zeggen, dat mijn Voorwoord en de brochure niet in bescherming nemen hen, die misdrijven hebben gepleegd, welke strafbaar waren volgens het Wetboek van Strafrecht, toen zij handelden. Wel echter geldt voor hen dat zij recht hebben op een herziening hunner vonnissen door de gewone Rechterlijke Machten dat gevonnist wordt naar de maatstaven en met de waarborgen welke het vooroorlogse Wetboek van Strafrecht kent. De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, aangenomen door de derde Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 10 december 1948, overweegt in de considerans, dat terzijdestelling van en minachting voor de rechten van de mens geleid hebben tot barbaarse handelingen, die het geweten van de mensheid hebben aangedaan en dat de komst van een wereld, waarin de mensen vrijheid van meningsuiting en geloof zullen genieten, en vrij

zullen zijn van vrees en gebrek, is verkondigd als het hoogste ideaal van ieder mens. De Universele Verklaring overweegt voorts: 'dat het van het hoogste belang is, dat de rechten van de mens beschermd worden door de suprematie van het recht, opdat de mens niet gedwongen wordt om in laatste instantie zijn toevlucht te nemen tot opstand tegen tyrannie en onderdrukking.

Van de artikelen der Verklaring citeer ik er enkele ter overweging van allen:

Artikel 3

Een ieder heeft recht op leven, vrijheid en onschendbaarheid van zijn persoon.

Artikel 5

Niemand zal onderworpen worden aan folteringen, noch aan een wrede, onmenselijke op onterende behandeling of bestraffing.

Artikel 8

Een ieder heeft recht op daadwerkelijke rechtshulp van bevoegde nationale rechterlijke instanties tegen handelingen, welke in strijd zijn met de grondrechten hem toegekend bij grondwet of wet.

Artikel 9

Niemand zal onderworpen worden aan willekeurige arrestatie, detentie of verbanning.

Artikel 10

Een ieder heeft, in volle gelijkheid, recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie bij het vaststellen van zijn rechten en verplichtingen en bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging.

Artikel 11

1. Een ieder, die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd, heeft er recht op voor onschuldig gehouden te worden, totdat zijn schuld

krachtens de wet bewezen wordt in een openbare terechtzitting, waarbij hem alle waarborgen, nodig voor zijn verdediging zijn toegekend.

2. Niemand zal voor schuldig gehouden worden aan enig strafrechtelijk vergrijp op grond van enige handeling of enig verzuim, welke naar nationaal of internationaal recht geen strafrechtelijk vergrijp betekenden op het tijdstip, waarop de handeling of het verzuim begaan werd. Evenmin zal een zwaardere straf worden opgelegd dan die, welke ten tijde van het begaan van het strafbare feit van toepassing was.

Artikel 12

Niemand zal onderworpen worden aan willekeurige inmenging in zijn persoonlijke aangelegenheden, in zijn gezin, zijn tehuis of zijn briefwisseling, noch aan enige aantasting van zijn eer of goede naam. Tegen een dergelijke inmenging of aantasting heeft een ieder recht op bescherming door de wet.

Artikel 17

1. Een ieder heeft recht op eigendom, hetzij alleen, hetzij tezamen met anderen.
2. Niemand mag willekeurig van zijn eigendom worden beroofd.

Artikel 19

Een ieder heeft recht op vrijheid van mening en meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid, om zonder inmenging een mening te koesteren en om door alle middelen en ongeacht grenzen inlichtingen en denkbeelden op te sporen, te ontvangen en door te geven.

De Regering en allen die zich over het vraagstuk der politieke delinquenten een oordeel willen vormen, moeten deze artikelen goed in zich opnemen. Die artikelen geven slechts weer wat elk behoorlijk mens als vanzelfsprekend aanneemt.

Vinden betrokkenen, zij het ten onrechte, de brochure of het Voorwoord beledigend? Dan schrijf ik met de heilige Hieronymus: "In-

dien uit de waarheid een belediging voorkomt, is het beter, dat de belediging komt, dan dat de waarheid verborgen bleef".

Prof.Mr. G. Russel

HET REGERINGSONDERZOEK '50-'51

Het regeringsonderzoek, dat in opdracht van het kabinet Drees in 1950/1951 heeft plaatsgevonden en in overleg met het ministerie van justitie werd geleid door Mr. A.M. baron Van Tuyll van Serooskerken, procureur-fiscaal bij de Raad van Cassatie, gepubliceerd in de verslagen van de Parlementake-Enquetecommissie, nam ruim een half jaar in beslag. Het rapport van baron van Tuyll, uitgebracht met overlegging van het breedvoerige verhoormateriaal, beslaat een belangrijke ruimte in de verslagen van de Parlementaire-Enquetecommissie. Alles compleet over te nemen is niet doenlijk en ook niet nodig. Met name de zeer talrijke verhoorverslagen bewegen zich om dezelfde dingen, waarover in het 'rapport Kamptoestanden' wordt gehandeld en bevestigen deze. Wij beperken ons tot de officiële stukken, die van algemeen belang zijn.

A. RAPPORT VAN MR. A.M. BARON VAN TUYLL VAN SEROOSKERKEN.

Aan de parlementair-enquêtecommissie.
Ik heb de eer u te doen toekomen een korte samenvatting van het resultaat, hetwelk het onderzoek naar de misstanden in de kampen voor politieke delinquenten heeft opgeleverd. In pers en brochure zijn mededelingen gedaan omtrent misstanden, welke in de kampen der zgd. politieke delinquenten zouden hebben geheerst. Een onderzoek omtrent de al dan niet juistheid van de gedane beweringen wordt bemoeilijkt door de omstandigheid, dat vele getuigen, die in staat geacht moeten worden een verklaring ter zake af te leggen, niet bereid zijn zulks te doen, eensdeels uit vrees, dat hun dit te eniger tijd aangerekend zal worden en anderdeels op grond van het feit, dat zij van oordeel zijn, dat misstanden onvermijdelijk waren en het geen zin heeft daarover nog te spreken. De brochure

van Dr. H.W. van der Vaart Smit is in het bijzonder aan dit onderwerp gewijd. Met betrekking tot de waarde, aan deze brochure toe te kennen, moet worden vastgesteld, dat de schrijver - gelijk hij mij verklaard heeft - nimmer heeft waargenomen, dat gedetineerden mishandeld zijn en dat hij de inhoud der brochure heeft ontleend aan mededelingen, hem door anderen gedaan. Bij het door mij ingesteld onderzoek heb ik mij beperkt tot kampmisstanden en heb daarin niet betrokken beweerdelijk plaats gevonden hebbende mishandelingen van gedetineerden, gepleegd door verhorende ambtenaren, welke ook buiten de kampen zouden hebben plaatsgevonden. Naar vermogensmisdrijven, ten nadele van gedetineerden gepleegd, strekt het onderzoek zich niet uit. Vermogensmisdrijven zijn op zulk een schaal gepleegd, dat een onderzoek daarnaar ondoenlijk moet worden geacht, terwijl bovendien niet vast te stellen is, op welk tijdstip en door wie het ontvreemden van aan de gedetineerden toebehorende gelden en goederen heeft plaatsgevonden. Het onderzoek is nog niet geëindigd. Het vormen van een oordeel omtrent de omvang der beweerde misslagen en tekortkomingen alsmede omtrent de vraag, of alle geuite beschuldigingen al dan niet juist zijn, is nog niet mogelijk. Het onderzoek heeft evenwel uitgewezen - en aldus kan het resultaat van het tot dusver gehouden onderzoek worden samengevat - dat nagenoeg alom bewakers zich niet hebben ontzien weerloze mensen te kwellen en te mishandelen. De mishandelingen hebben plaatsgevonden, zowel als op zich zelve staande handelingen van bewakers als door de kampleiding goedgekeurde, althans toegelaten feiten. Hiertegenover is te stellen, dat ...in vele gevallen de leiders der kampen zich tegen het mishandelen van gedetineerden hebben verzet en getracht hebben dit tegen te gaan. De ernstigste gevallen van mishandeling hebben zich voorgedaan in de eerste tijden na de bevrijding. Van het verkrachten van vrouwen is niets gebleken. Het moet evenwel niet uitgesloten geacht worden, dat zulks toch heeft plaatsgevonden, daar het zeer wel mogelijk is dat vrouwen, die daarvan slachtoffer zijn geworden, daarover thans geen verklaring willen afleggen. Vrouwen zijn vaak aan een vernederende behandeling door mannelijke bewaking blootgesteld. De bewering, dat in het kamp te

Westerbork 'geblinddoekte' (en vastgebonden) vrouwen door gehele groepen werden misbruikt',is ongegrond. Het is hier niet de plaats in het algemeen bijzonderheden te vermelden, waarop evenwelk hetgeen onderscheidenlijk in het kamp 'De Vergulde Hand" te Vlaardingcn en de Harskamp is voorgevallen, een uitzondering oplevert. In het kamp "De Vergulde Hand" zijn gedetineerden met ijzeren scheepskettingen .... waaraan twee ijzeren beugels waren bevestigd (gewicht 2.3 kg.) aan de enkels aan elkander geklonken. Bedoelde gedetineerden zijn weken lang, dag en nacht, aan elkander geklonken geweest. Verwondingen zijn niet uitgebleven. Op 27 november 1945 is op last van hoger hand hieraan een einde gemaakt. De bewaking van de Harskamp is in de maand juli 1945 door de Canadezen aan Nederlandse bewakingstroepen overgedragen. De Nederlandse bewakingstroepen hebben zich op ernstige wijze misdragen. Gedurende de avond en in de nacht hebben zij door de barakken geschoten, tengevolge waarvan vele gedetineerden, zelfs in hun slaap, het leven hebben verloren. Deze nachtelijke schietpartijen, welke gemiddeld twee tot drie keer per week plaatsvonden, hebben zeker tot in het voorjaar 1946 voortgeduurd. Ernstige en meedogenloze mishandeling van gedetineerden heeft plaatsgevonden in de strafgevangenis te Scheveningen gedurende het tijdvak, waarin de leiding van het gesticht bij de Canadezen berustte. Als directeur van het gesticht trad op een in Canadese dienst zijnde Nederlander; de bewakers waren in hoofdzaak Scheveningers. Op 22 juli 1945 is de leiding van het gesticht aan het Militair Gezag overgedragen en aan bedoelde wantoestand terstond een eind gemaakt. Den Haag, 9 oktober 1950.

A.M. van Tuyll van Serooskerken

Nog een kleine greep uit het witboek betreffende allerlei gruwelen:

AUF DER INSEL RAB

In der Nähe des Hotels Imperial ist ein Felsen, indem die Titoisten im Jahre 1945-46,3500 (dreitausend fünfhundert) Kriegsgefangene gefesselt mit den Armen auf den Rücken lebend eingemauert haben. Das Ostpreussenblatt hat vor 2 Jahren bei Bundeskanzler Kohl

angefragt, ob man sich nun nicht einigen könnte zum Öffnen. Kohl's Antwort war: "Ihm war nichts bekannt davon."

Ostpreußen, Schlesien und Sudetenland sind die drei Länder, zusammen mit Königsberg, Nord-Ostpreußen, was durch die Russen, Tschechen und Polen aufgeteilt worden ist. Es gibt ein Weissbuch über die Grausamkeiten der Tschechen an die Sudeten-Deutschen. Diese Grausamkeiten sind so schrecklich. Frauen, die schwanger waren, wurden an die Scheuntore genagelt, Männer wurden Ohren, Zunge und Augen abgeschnitten und herausgerissen.
Lemmersdorf und Lambsdorf kann man als Todeslager bezeichnen, hat ein Artz beschrieben, als die Hölle von Lambsdorf. In dem Buch; "Der geplannte Tod, steht beschrieben, wie Deutsche Kriegsgefangenen, mehr wie eine Million auf den Rheinwiesen jämmerlich verrecken mussten u.a.
Die Titoisten haben Gefangenen erst Löcher graben lassen, dann wurden sie selber in die Löcher hineingeschlagen, daß nur der Kopf herausguckte und sind mit Pferden, die mit Eggen bespannt waren, herüber gefahren, sodaß die Köpfe zum Teile abgeschnitten wurden. Die Pferden haben sich dafür gescheut, herüber gehen zu müßen.

9. SLOT

Uit al deze gegevens blijkt, dat bepaalde groeperingen geen enkel respect hebben of willen opbrengen voor ons verleden, sterker nog het niet eens nodig achten, eerbied uit te spreken voor onze miljoenen heengeganen, die heldhaftig gestreden of waardig geleefd hebben. *Men wil ons het zwijgen opleggen*, en daarbij hopen, dat deze lastige overlevenden snel van deze aardbodem verdwijnen. *Volgens ken, draait de wereld beter zonder deze groep mensen, i*eder het zijne, doch naar mijn visie is hun wijze van handelen "crimineel". Bijvoorbeeld het inpakken van het Rijksdaggebouw te Berlijn, kosten ca. 15 miljoen D-Mark. Dit is een aanfluiting van het gezond verstand van Europa. Het bewijst dat men geen enkel respect heeft voor historische feiten, cultuur en eeuwenoude schoonheden, en tot slot was de oorlog niet tegen Hitler gericht doch tegen Duitsland. Duitsland moest vernietigd worden en wordt tot op de dag van vandaag vernederd.
"Sterke naturen hebben sterk bloed, en 't sterk bloed is datgene, dat krachtig is om bevelen te ontvangen en bevelen te geven: 't ontvangt ze in 't bloed en geeft ze aan 't bloed, 't schept strijders en helden en de helden zijn de schakels van de wereld."

"Vrouwen scheppen het huis naar haar beeld en gelijkenis, en wie het huis schept, schept het land, want het huis is het zaad, is de cel van het land."
Onze inzet gold de vereniging van alle Germaanse landen in een verenigd Europa. Dat wij in de toekomst zullen leven in harmonie en vrede en eerbied voor de aarde, de mens en opdat wij de Al macht hiervoor mogen danken .....

Return Orion
Return Maas-Waal.
ONS GERMANJE,
jullie waren helden!

MIJN OPRECHTE DANK.

Gruss an die toten Kameraden

Wind!
Kommst Du nach Osten an Steppe und Sumpf und weiter zum Wolgastrand, so grüss' unsere Toten dort -die Helden im fernen Land! Sag, in der Heimat Blüht jetzt der erste Mohn, und die Stare im Apfelbaum brüten schon; Kräftig und hoc steht m Feld der frische Klee, und die Lerchen steigen und singen wie eh' und je. Wind, sag[1] es den Toten, sag' es Behutsam und leis'. Wind, vergiss es nicht: Sie Retten die Heimat so heiss!

Sterne!
Seht ihr im Norden das ewige Land,
und spührt ihr sein tiefes Weh,
so grüsst die Toten dort -
die Helden in Nordlands Schnee!
Sagt, in der Heimat da spielt jetzt manches Kind,
und in goldige Haare greift leise der Wind;
Korn wogt im Felde und duftet im ersten Blüh'n,
und die liebe Erde steht leuchtend im Maiengrün.
Sterne, sagt es den Toten, die ruhen in Nordlands Eis,
Sterne, vergesst nicht: Sie liebten die Heimat so heiss!

Sonne !
Kommst Du nach Westen zum Dünenrand
und weiter zum grauen Meer,
so grüss unsre Toten dort -
die Helden vom deutschen Meer!
Sag, in der Heimat beginnt jetzt die schönste Zeit,
wo in rauschenden Wäldern der KuckKuck schreit;
Trollblumen leuchten und Löwenzahnflocken weh'n,
und in hellen Farben die Wiesen in Blüten steh'n
Sonne, sag' es den Toten, die ruhen in Dünen und Meer,
Sonne, vergiss es nicht:Sie liebten die Heimat so sehr!

Mond!
Kommst Du nach Lybien, und siehst du den Nil und Afrikas heisses Land, so grüss unsre Toten dort -die Melden im Wüstensand! Sag' dass tu Mäuse manch' raunender 'Brunnen Klingt und von uralten traulichen Dingen singt; Pfingstenrosen steh'n am sonningen Gartenzaun und dahinter Frauen, die still in die Ferne schau'n, Mond, sag es den Täten, die Wüste ist stumm und leer,

Eines nur, Mond und liebes Sonnenlicht
eines, eines nur sagt unseren Toten nicht;
verschweigt es tief, Sterne und leiser Wind -
sagt ihnen nicht, dass wir geächtet sind!

BIJLAGE: DE GERMAANSCHE STATENBOND

1. De gedachte van de volksche verbondenheid der Germaansche stammen wordt geboren in het jaar 9 na Chr., als Herman de Cherusker de Romeinse legerscharen in het Teutoburgerwoud ver slaat.
Dit is de eerste in de geschiedenis bekende uiting der bloeds- en lotsverbondenheid van de Germaansche stammen als het gaat om de verdediging van de vrijheid tegen vreemde overheersching.

2. De slag in het Teutoburgerwoud is het begin van de ineenstorting van het West-Romeinse rijk; het is het sein voor den aanval van alle Germaansche stammen, die ruim vier eeuwen lang tegen de gren zen van het Imperium Romanum zullen stormloopen.

3. De slag in het Teutoburgerwoud luidt de zegepraal in van de volksche bloedgedachte over de universalistische idee van een we reldrijk, gegrondvest op den rassenchaos van het Imperium Romanum.

4. De slag in het Teutoburgerwoud vindt plaats in het hart van Nedersaksen, dat 12 eeuwen de bakermat der gedachte van het eer ste rijk der Germanen in het Groot-Duitsche levensgebied zal blij ven.

5. Het Germaansche volkerenleven voltrekt zich in twee gebieden, nl. in het Noorden, ter zee en in de Groot-Duitsche en Italiaansche gebieden van Europa.

6. Gedurende de eerste duizend jaren is het Noordelijk gebied van Scandinavië de bron geweest aller groote Germaansche kracht uitstralingen buiten het Groot-Duitsche gebied.
Deze krachtuitstralingen grijpen kransvorming om het Groot-Duitsche gebied, d.w.z. om het Germaansche centrum in Europa

heen.
In de 2e eeuw na Chr. stroomen de Gothen over de Russische ruimten heen; zij stichten daar het Oost-Gothische Rijk; zij trekken door de Donauruimten, door Italië, Zuid-Frankrijk en Spanje, waar het West-Gothische Rijk wordt geboren. Deze Gothische bloedstroom is voor de Germaanse volkerengemeenschap nagenoeg geheel verloren gegaan. Eenige eeuwen nadien zijn de Noormannen en Denen vanuit Scandinavië - de Saksen, Angelen en Friezen vanuit de Groot-Duitsche ruimten den trek over de zeeën begonnen. De Noormannen hebben naar alle waarschijnlijkheid westwaarts over IJsland en Groenland Amerika bereikt, oostwaarts hebben zij eeuwen later de voetsporen der Gothen gedrukt en werd in Rusland het geweldige rijk der Warjaden gesticht. Zuidwaarts zijn zij tot alle kusten der Middelandse Zee doorgedrongen. De Noormannen hebben, in tegenstelling met hetgeen de geschiedenis ons leert, groote scheppende kracht in staatskundige vorm ontwikkeld, zoals hun heerschen in Rusland, Normandië en Grootbrittanië en Sicilië hebben bewezen.
Het bloed kan tot het sterkste gerekend worden onder de bestanddeelen, waaruit de Germaanse volkeren in Europa zijn opgebouwd. Het met de Noormannen nauwverwante volk der Denen vormt door zijn eeuwenlange overheersching van Engeland tot de elfde eeuw een der belangrijkste volksche bestanddelen van het Britsche eilandenrijk.
De Britsche volkeren zelf zijn, behalve uit het Keltische bloed, uit nagenoeg alle belangrijke Germaanse stammen ontsproten. Van de beoordeling van de toekomstige taakvervulling der Germaansche volken zijn de bloedbestanddeelen dezer Zeegermanen van het Noorden, d.w.z. van Scandinavië aan de Duitsche Oostzeekust, en aan de Duitsche, Nederlandsche en Vlaamsche Noordzeekusten en van Groot-Brittanië een der meest wezenlijke elementen.

7. Het tweede groote krachtcentrum van Germaansche levensuitstraling is het tegenwoordige Derde Rijk der Duitschers, dat eerst beperkt tot de Elbe, langzaam de gebieden oostwaards heeft geregermaniseerd.

In deze zg. Ost-Kolonisation hebben de Germaansche stammen in Nederland en Vlaanderen een werkzaam aandeel gehad.

8. De volksche krachten, die aan de Germaansche eenheidsbeweging ten grondslag liggen, heeft zich vrijwel uitsluitend geopenbaard in het Groot-Duitsche en Nederlandsche levensgebied van Centraal Europa.
De tijdperken, waarin zich deze volksche bewustwording het krachtigst heeft geuit, zijn de volgende:

a. De slag in het Teutoburgerwoud in het jaar 9 na Chr. (Herman de Cherusker)
b. De opstand der Friezen en Saksers (Koning Radboud en Wittekind) tegen de gedwongen romanisering.
c. De strijd van de Saksische, de Salische en Hohenstaufensche koningen en keizers tegen de wereldlijke machtsaanspraken der geestelijkheid.
d. De Ost-Kolonisation door de Duitsche Ridderorden van 1200 -1400.
e. De strijd van Vlaanderen tegen de latiniseering. Hoogtepunt Guldensporenslag 1302.
f. De strijd om de godsdienstvrijheid in de Reformatie en den dertigjarigen oorlog (onze vrijheidsstrijd 1568 - 1648) in het Duitsche levensgebied.
g. Het opbouwwerk van den Grooten Keurvorst in Brandenburg na den dertigjarigen oorlog.
h. Het werk van Friedrich Wilhelm I, den soldatenkoning, die den Pruisischen militairen geest schiep.
i. De strijd van Frederik den Grooten tegen het Huis Habsburg (hoogtepunt van den zevenjarigen oorlog),
j. Het opbouwwerk in Pruisen tijdens de Napoleontische overheersching en de daaropvolgende vrijheidsoorlog in de jaren 1807 - 1815.
k. De Duitsche eenheidsbeweging en revolutionaire woelingen der jaren 1848.
1. Het werk van Bismarck, de oorlog tegen Oostenrijk in 1866

en tegen Frankrijk in 1870.
Stichting van het Klein-Duitsche Keizerrijk Hohenzollern te Versailles in 1871.

m. De stichting der N.S.D.A.P. haar strijd in Duitsland, Sudetenland, de strijd der N.S.B. in Nederland en de andere N.S. bewegingen in Zwitserland, Denemarken, Noorwegen, Zweden, Vlaanderen en Engeland.

9. De strijd om de eenwording der Germaansche volken werd het meest gestoord door die stammen, die, hoewel zelf van Germaanschen bloede, zijn geromaniseerd en voor den strijd tegen de germaansche leidersvolken door latiniseerende of universalisti sche stromingen zijn misbruikt.

10. De breuk tusschen ras en cultuur is het sterkst in het Fransche volk en werd geboren toen Clovis I de Christenkoning zijn bloed verried, door in 486 na Christus de Germaansche taal en cultuur ten gunste der romanisering zijner stammen prijs te geven.
Vanaf dat oogenblik begonnen de Germaansch-geromaniseerde Fran kische stammen in Frankrijk, in wier bloed de eeuwige hunkering naar het Noorden leefde, tegen de Nederlandsche zuidgrens (van Calais tot Keulen) en tegen den Rijn storm te loopen.
Deze strijd heeft bijna 15 eeuwen geduurd, en is eerst thans door de overwinning der legers van Adolf Hitler op de Franse troepen beslecht.

11. De heele geschiedenis is een lange reeks van bevestigingen der rassenleer, daar de bloedvermenging het sterkere leidersras verzwakt en de minderwaardige rassen met leidersbloed bevrucht en aldus tot gevaarlijke tegenstanders maakt. Voorbeelden hiervan zijn:

a. De vermenging van Germaansch bloed met Slavische stam men in Rusland en Polen,
b. De vermenging van Frankisch bloed met Romeinsche en an dere Volken in Frankrijk.
c. De vermenging van het bloed der Noormannen in Sicilië.

12. De tegenvolksche rijksgedachte ontstaat met de kroning van Karel den Frank door Paus Leo III in het jaar 800 te Rome.
Zijn rijk omvat het toenmalige Duitschland tot de Elbe, de Nederlanden, Frankrijk, Italië. Karel voert den titel "Von Gott gekrönter Kaiser der Romer, auch durch Gottes Barmherzigkeit König der Franken und Longobarden" Met de kroning van Karel den Frank is het Heilige Römische Reich deutscher Nation geboren, al omvatte het rijk ook Frankrijk en Italië.

13. Door het feit, dat de Paus Karel den Frank tot Keizer kroonde, wordt de kiem gelegd voor de 1000-jarigen strijd tusschen het we reldlijke Keizerdom eenerzijds en het geestelijk Pausdom anderzijds om de oppermacht.

14. De aanspraak der latere koningen van Frankrijk op de keizers kroon en op de heerschappij over Duitsland is gegrondvest op het feit, dat Karel de Frank een Frankische koning was.
De mystiek dezer idee is een der grootste drijfkrachten geweest voor de 1000-jarigen strijd tussen Frankrijk en Duitschland. De Fransche aanspraak steunde ook op het feit, dat na de scheiding van Frankrijk en Oost-Frankenland, het latere Duitsland in 843 Karel de Kale, koning van Frankrijk, en niet Lodewijk de Duitser, koning van Duitschland, tot Keizer werd gekroond.

15. De idee, dat alleen op de volkskracht zelf der in het bloed, in de taal en cultuur zuivergehouden Germaansche stammen een Rijk kan worden gesticht, is belichaamd in den Saksenkoning Wittekind.

16. De zichtbare uitdrukking der volksche gespletenheid der Germaansche stammen in Frankrijk en Duitschland is gelegen in de eedsformules, waarmee de eerste Duitsche koning, Lodewijk en de koning van Frankrijk, Karel de Kale, hun bondsgenootschap te gen hun oudsten broer en kleinzoon van Karel den Grooten, nl. keizer Lotharius, bezegelden in het Verdrag van Straatsburg, 842, gesloten ter verdeling van het Middenrijk van Lotharius (dat de

Nederlanden, Lotharingen, Elzas, Zwitserland en Italië omvatte). In tegenwoordigheid van hunner legers zwoeren Lodewijk en Karel de Kale elkander trouw, waarbij de Duitsche eed in het taaleigen van de Duitschers luidde, die der Franschen in het dialect, dat een mengsel van Romaansche en Germaansche elementen vormde.

17. In den strijd der twee broeders tegen Keizer Lotharius steunt de geestelijkheid met alle kracht zijn keizerlijke macht tegen zijn broeder Karel den Kalen en Lodewijk den Duitscher, zulks ter hand having van de universalistische tegenvolksche rijksvorming van Karel den Grooten. De scheiding tussen Frankrijk en Duitschland vindt desondanks plaats.

18. De eigenlijke staatkundige geboorte van het Duitse Rijk en van Frankrijk vindt plaats door de delingen van Verdun, 843 na Chr., van Meersen bij Maastricht 870, en van Ribémont 880. De eerste werkelijke Duitse vorst is Lodewijk de Duitscher, die na de deeling van Meersen ook de Nederlanden tot de Maas beheerscht. Hem mislukt, zoals reeds hierboven is vermeld, de kroning tot keizer, daar Karel de Kale, koning van Frankrijk, hem de loef afsteekt en in 875 door Paus Johannes VIII tot keizer gekroond wordt. Lodewijk de Duitscher sterft een jaar later in 876 als koning van Duitschland.

19. Met het Verdrag van Verdun, dat Vlaanderen tot de Schelde en met het verdrag van Meersen, dat het gebied tot de Maas aan het West-Frankische Rijk (Frankrijk) prijs gaf, vangt Vlaanderen's lij densweg aan. Het strekt het Vlaamse volk tot onvergankelijke roem dat het in tegenstelling met de Frankisch-Germaanse stammen be zuiden de lijn Calais-Keulen zijn ras, zijn taal en zijn cultuur onder het verlies van stromen bloed hardnekkig tegen den 1000-jarigen Franschen stormloop heeft weten te verdedigen.

20. In de politiek van het Vaticaan tekent zich af t.a.v. Duitschland en Frankrijk een geheel verschillende gedrachtslijn af. Het Pausdom voelt zich in de eerste eeuwen na het ontstaan van het Heilige Roomsche Rijk der Duitsche Natie voordurend bedreigd door de

geweldige macht der Saksische (Ottonische) koningen en keizers, door de keizers van het Salische huis en door de Hohenstaufen. De politiek van het Pausdom is op de voortdurende verzwakking der wereldlijke macht dezer keizerlijke dynastieën gericht. In Frankrijk daarentegen steunt de geestelijkheid uit alle macht de eenwording van het rijk onder de Carolingische, Capetingische koningen en onder de koningshuizen van Valois en Bourbon.

21. Het verbond van geestelijkheid en wereldlijk koningschap in Frankrijk vindt zijn zichtbare uitdrukking in de samenwerking van den Bourbonschen Koning Lodewijk XIII en de tegen het Duitsche Rijk gerichte Rijnpolitiek van dezen vorst en zijn eerste medewer ker, de kardinaal Richelieu (kardinaal Richelieu heeft het stuur in handen van 1624-1642).

22. De strijd van Frankrijk is in de eerste drie eeuwen na de schei ding der Rijken gericht op de versterking van de koninklijke macht tegen de feodaliteit van binnen ter handhaving van het rijk tegen het Germaansche rijk der Duitschers in het oosten en het Britsch-Germaansche eilandenrijk in het Westen. Deze strijd wordt in het einde van den 100-jarigen oorlog tegen Engeland (1339-1453) hoofdzakelijk verdedigend en vervolgens aanvallend gestreden.

23. De strijd tegen Duitschland is tot aan den ondergang der Hohenstaufen een strijd om de grenslanden Lotharingen, Elzas, Bourgondië en later Vlaanderen en Italië.

24. Het is het noodlot van het Duitsche Rijk, dat de aantrekkings kracht, die de keizerskroon op de dynastieën uitoefende, de Duitsche koningen telkens weer dwong over de Alpen in Italië met de wa pens in de vuist de heerschappij over dit rijksdeel en de kroning door de Pausen zelf af te dwingen. Terwille van deze heerschappij over een latijnsch volk werden de volksche krachten verwaarloosd en bloedt Duitschlands kracht dood.

Evenwijdig met de steeds toenemende koninklijke macht over de feodaliteit, tegenover de steeds nauwere samenwerking van de we-

reldlijke en geestelijke macht in Frankrijk, staat de toenemende verzwakking van het koninklijk en keizerlijk gezag in Duitschland over de vorsten en de steeds scherpere strijd tusschen de wereldlijk-keizerlijke machten enerzijds en de geestelijk-Pauselijke machten in het Heilige Römische Reich deutscher Nation anderzijds. Dit verklaart het geleidelijke verlies der grensgewesten Lotharingen, Elzas en Bourgondië. Door het verlies van dit laatste gewest wordt Zwitserland grensland en wordt daardoor de binding aan het rijk verzwakt.
Dit bevordert de Zwitserse afval van het Rijk bij de vrede van Munster in 1648.

25. De kruistochten (1095-1170) zijn even zoovele aftappingen van het beste leidersbloed der Duitsche stammen en dragen bij tot de verzwakking van de wereldlijke macht des keizers; zij bevorderen de tegenvolksche feodale krachten in het Rijk.

26. In den strijd tussen de keizerlijke en Pauselijke macht vallen de volgende perioden te onderscheiden:

a. Van de kroning van Karel den Frank in het jaar 800 tot het Concordaat van Worms in het jaar 1122. In dit tijdperk overheerscht tot aan het einde der 11 e eeuw keizerlijke macht
nagenoeg volkomen.
De geestelijkheid en de Paus zijn afhankelijk van 's Keizers macht. Het zichtbare keerpunt is de tocht naar Canossa in 1077 van Hendrik IV (de Salier). Het Concordaat van Worms is een compromis.
De strijd om de investituur der geestelijken met wereldlijke macht in Duitschland (de bisschoppen van Mainz, Keulen en Trier) eindigt als volgt: Zij worden door de Paus benoemd (geïnvesteerd) door het overrijken van ring en staf, doch hun wereldlijke macht wordt hun verleend door den keizer door het overgeven van den staf.

b. Van het Concordaat van Worms, 1122, tot de bul" Venerabilem" van Paus Innocentius III, 1202.
In deze bul ontwikkelde de Paus de stelling, dat waar de Paus

de keizerskroning voltrekt, deze ook de verkiezing tot keizer goed te keuren en te bevestigen heeft.

c. Van de bul "Venerabilem" tot den dood van keizer Frederik II, 1250, de ontbinding van de keizerlijke macht.

27. In den keizerloozen tijd grijpt Groot-Brittanië steeds werkza mer in de vastelandspolitiek in. Het stelt zelfs een candidaat voor den Duitsche keizerstroon op.

28. De traditionele Britsche politiek der verzwakking van de sterkste vastelandsmogendheid begint zich af te teekenen in den steun, die aan Vlaanderen in den strijd tegen de Fransche aanmatiging wordt verleend.
Vlaanderen's strijd vormt in dezen een poging tot losmaking van het Frankische Rijk, waarin het door de verdragen van Verdun, 843 en Meersen, 870 was opgenomen.

29. In de eeuwen van verval der keizerlijke macht in het Heilige Römische Reich deutscher Nation en ook in de eerstvolgende eeu wen zijn de Nederlanden en het aangrenzende Neder-Saksen de voornaamste dragers der volksche krachten tegen de ontbindende feodaliteit.

30. Vlaanderen's strijd tegen de Fransche overheersing bevat een der merkwaardigste voorbeelden van toevallige Groot-Germaansche samenwerking tegen de latijnsche veroveringszucht. Groot-Brittanië werd bij zijn steun aan de Vlaamsche strijders gedreven door de begeerte om tegenover zijn kust aan het Kanaal geen groote mo gendheid te zien postvatten. Desalniettemin is de Duitsch-Nederlandsch-Britsche samenwerking bij de verdediging van Vlaan deren belangrijk.
De belangrijkste feiten zijn de volgende:

a. In de 12e eeuw de strijd van Hendrik II, Koning van Engeland en Hertog van Normandië, tegen den Fransche Koning Lodewijk VI, toen deze, door middel van Graaf Willem van Normandië poogde de Fransche heerschappij over Vlaanderen

uit te breiden.

b. In 1213 bezette koning Filips Augustus van Frankrijk Vlaanderen.
Een Fransche vloot viel het Swin binnen. Een coalitie vormde zich tusschen Engeland, Duitschland, Vlaanderen, Brabant en Holland. Een Engelsche vloot vernietigt de Fransche. In Bouvines, 1214, behaalt echter het Fransche leger de overwinning. Vlaanderen geraakt onder Fransche juk.

31. Deze strijd van Vlaanderen, de ontwikkeling van de Vlaamsch-Nederlandsche handelsbetrekkingen met Engeland, de verzwakking der keizerlijke macht in Duitschland, vormen het begin der zelf standige koers van de Nederlandsche gewesten en hun losraking van het Rijk. In deze ontwikkeling moet de strijd van het volk te gen de adel, de feodaliteit en tegen onderdrukking door veelal met deze groepen verbonden geestelijkheid als een der vroegste volkse bewustwordingen der nieuwere geschiedenis worden beschouwd.

32. Gedurende de geheele 13e en 14e eeuw is de Nederlandsch-Vlaamsche spankracht zoowel oostwaarts (de Duitsche Ost-Kolonisation) als westwaards gericht, doch langzaam maar zeker verplaatst zich het zwaartepunt van het Nederlandsche volksleven naar de zee. Terzelfder tijd begint het Duitsche Rijk zich steeds meer oostwaarts te richten. In deze ontwikkeling ligt de kiem van de latere losmaking der Republiek der Zeven Provinciën van het Rijk bij de vrede van Munster in 1648.

33. De vrijheidsstrijd van Vlaanderen tegen het Fransche juk be reikt zijn hoogtepunten op de volgende tijdstippen:

a. 11 juli 1302 verslaan de Vlaamse Klauwaarts (boeren en bur gers) 10.000 Fransche ridders en 10.000 Italiaansche boog schutters op de vlakte van Groening en schudden tevens het juk van Filips de Schoone, hoewel niet formeel, dan toch feite lijk geheel af.
b. Als in 1339 Koning Eduard III van Engeland de 100-jarigen oorlog tegen Frankrijk inluidt, sluit Jacob van Artevelde in 1340

te Gent met hem een bondgenootschap. Bij Sluis wordt de Fransche vloot vernietigend verslagen. Al wordt de Fransche heerschappij hersteld, zoo helpt toch de verzwakking van Frankrijk, door den 100-jarigen oorlog de Vlaamsch-volksche ontwikkeling

34. Te midden van den chaotische keizerloozen tijd in Duitschland nemen Nederland en Vlaanderen deel aan de groote krachtsuitstralingen der Duitsche Ridderorden en der Hanze naar het Oosten en helpen aldus de grondslagen leggen van het Pommersche en Pruisische krachtcentrum van waaruit de Pruisische koningen na den 30-jarigen oorlog (1618-1648) de wederopwekking van het Duitsche Rijk ter hand zullen nemen.

35. Met de keuze van Graaf Rudolph van Habsburg tot Duitsch koning in 1273 begint de opkomst van het Huis Habsburg in Duitschland. Door de verkiezing van Hendrik van Luxemburg tot Duitsch koning in 1308 en van Ludwig van Oberbayern tot koning in 1314 treden ook de huizen Luxemburg en Wittelsbach op den voorgrond. De voortdurende gebiedsuitbreidingen dezer Duitsche heerschershuizen dragen, hoe schadelijk hun strijd ook moge zijn, uiteindelijk tot de eenwording van het Rijk bij.

36. In de 14e eeuw begint het herstel der wereldlijke macht in alle staten tegenover de aanspraken der Pausen.
In Duitschland wordt op 16 juli 1338 onder de noteboomen van Rense, een plaats op de grens der gebieden van de 4 Rijnse keurvorsten, het volgende besluit door 7 keurvorsten genomen:
"........dass diese dem Rechte und der altbewahrten Gewohnheit des Reiches entspreche, dass nachdem jemand von den Kurfursten des Reiches oder den grössten Teil dieser Fürsten, auch in Uneinigkeit zum Römischen König gewählt worden ist, er nicht der Ernennung, Anerkennung, Bestätigung, Zustimmung oder Ermächtigung des Apostolischen Stuhles bedarf, nur Übernahme der Verwaltung, der Rechte und Güter des Reiches oder des Königs Titels........"

Hierop volgt in 1356 op de Rijksdagen van Neurenberg en Metz de verkondiging van de "Gouden Bul" (met haar 30 wetsartikelen). Daarin worden de 7 Keurvorsten (nl. de Koning van Bohemen, de Palzgraaf van den Rijn, de Hertog van Saksen Wittenberg, de Markgraaf van Brandenburg en de 3 Rijnsche aartsbisschoppen van Keulen, Mainz en Trier uitsluitend bevoegd verklaard den Koning te verkiezen. Over pauselijke bekrachtiging wordt na het besluit van 1338 (te Rense) niet meer gesproken.

37. Na anderhalve eeuw van binnenlandsche moeilijkheden weet Maximiliaan van Habsburg door zijn huwelijk met Maria van Bourgondië te Gent in 1477 een zoodanige macht te scheppen dat niet allen het Rijk eenigermate tegen de, na het einde van den 100-jarigen oorlog, opdringende Fransche macht beveiligd kan wor den, doch ook de Nederlanden van de dreigende verfransching door het Bourgondische Huis kunnen worden gered. Met zijn regeering vangt de heerschappij van het Huis Habsburg over de Nederlanden aan.

38. Noch Keizer Maximiliaan (keizer van 1493-1519) noch zijn zoon Keizer Karel V (die van 1519 tot 1556 regeert), kunnen de door hen gewenschte hervorming van het Rijk en de daarmede gewenschte versterking der Koninklijke en Keizerlijke macht door zetten.

39. Temidden van de staatkundige ontbindingsverschijnselen van het Rijk openbaren zich de volksch krachten in den vorm van steeds sterker verzet tegen de verwereldlijking der geestelijke macht. Het Pausdom daalt van het hoogtepunt van zijn wereldlijke macht af door zijn toenemende afhankelijkheid van de Fransche koningen (zetelverplaatsing naar Avignon in 1309) en door de anarchie in Italië.
Het aanzien van het Pausdom daalt nog meer als de in 1377 naar Rome teruggekeerde Gregorius IX in 1378 sterft en bij de keuze van zijn opvolger een schisma ontstaat. De verkiezing van den anti-Fransche Paus Urbanus VI wordt door

het door hem ontstemde kardinaalscollege later weer ongeldig verklaard en de Franschman Clemens VII tot Paus verkozen. Deze keert naar Avignon terug en de eenheid wordt eerst in 1417 hersteld.

40. Het herstel der uiterlijke eenheid der Roomsch Katholieke Kerk heeft de grondoorzaken van het toenemende volksch verzet tegen de verwereldlijking der geestelijkheid niet weggenomen. De roep om hervormingen wordt luider.
Het mysticisme van Eckehart, Johannes Tauler en Heinrich Susso in de 14e eeuw is een stil verzet.
Het humanisme, dat overal bij de antieke oudheid aanknoopt en haar fundament buiten het Christendom heeft, draagt tot ontbinding bij. In Bohemen nemen de Hussiten-opstanden, die in 1419 uitbarsten, het karakter van een regelrecht verzet tegen de kerk aan.

41. De Reformatie wordt door Martin Luther ingeleid met het aan slaan zijner 95 stellingen op de poorten van de slotkerk van Wittenberg. Luther vertolkt in het diepste wezen het volksche verzet tegen de verwereldlijking van de kerk.

42. De Reformatie grijpt in de Nederlanden, in Duitschland, in Frankrijk en in Engeland om zich heen. Zij zegepraalt het eerst in Engeland onder Koningin Elisabeth, zij wordt in Frankrijk neerge slagen door den laatsten Valois koning Hendrik III die de massa slachting in den Bartholomeusnacht organiseert (24 augustus 1572).

43. Op het oogenblik dat onze vrijheidsstrijd pas 4 jaar begonnen was, was dus de Fransche reformatie vernietigd. Frankrijk's macht kon zich ongestoord ontplooien, terwijl ons volk zijn zwaren 80-jarigen vrijheidsoorlog streed en Duitschland in zijn innerlijke godsdienstoorlogen was gewikkeld.

44. De 30-jarigen oorlog (1618-1648) gaf Duitschland een gena deslag. Zijn bevolking werd in den 30-jarigen massamoord van 26 millioen tot 4 millioen teruggebracht.

Op het toppunt der macht van het Huis Habsburg als nl. Keizer Karel V Duitsch Keizer, Koning van Spanje en Gebieder der Nederlanden is (1519-1555), wordt het bedreigde Frankrijk door de reformatie gered. Frankrijk onder Lodewijk XIII en Kardinaal Richelieu, onder Lodewijk XIV en Kardinaal Mazarin, kon tijdens de massaslachting der Duitsche godsdienstoorlogen zich ongestoord uitbreiden.

45. De staatkundige losmaking van Noord-Nederland van het Rijk voltrekt zich langs de hiernavolgende etappes:

a. Bij de pacificatie van Gent (8 nov. 1576) verbonden zich de 17 Nederlandsche Gewesten om de vreemde troepen (Spaansche troepen) van den Nederlandsche bodem te verdrijven. Hier mede is de eerste gezamenlijke daad der zelfstandigmaking ge steld. Er werd bepaald dat de Staten-Generaal bijeen zou wor den geroepen om orde op alle zaken te stellen. In afwachting van hun beslissing zou in alle gewesten met uitzondering van Holland en Zeeland de katholieke godsdienst overheerschend blijven, doch den Protestanten vrijheid van geweten worden geschonken.
b. De Unie van Utrecht, die op 23 januari 1579 door de afgevaar digden van Holland, Zeeland, Utrecht, Gelderland met Zutfen en Groninger Ommelanden werd onderteekend, en waartoe in den loop van het jaar nog Friesland, Overijsel en de Steden Groningen, Gent en Antwerpen toetraden, is de hoeksteen der latere Republiek der Zeven Provinciën (godsdienstvrijheid en bevrijding van de koninklijke troepen).
c. Nadat op 24 juli 1581 de Staten van Holland en Zeeland den Prins van Oranje den eed van trouw hadden gezworen, vaardig den op 26 juli de in den Haag vergaderde Staten-Generaal der Vereenigde Gewesten de beroemde onafhankelijkheidsverkla ring uit, welke den naam "Afzweringsacte" droeg. (De souvereiniteit van den Koning van Spanje is vervallen verklaard). Op 29 juli vaardigde de vergadering een oproep aan alle be ambten uit om den Koning af te zweren en den eed van trouw aan de Staten der Gewesten af te leggen.

d. Op 9 april 1609 werd te Antwerpen het Twaalfjarig Bestand gesloten, waarin de Vereenigde Nederlandse Gewesten als vrije staten erkend werden. Alvorens de uiteindelijke afscheiding der Zeven Nederlandsche Provinciën van het Rijk te behandelen gaan wij nu over tot het verloop van den 30-jarigen oorlog in Duitschland.

46. Van Groot-Germaansch standpunt gezien, is de deelname van Zweden in den 30-jarigcn oorlog een uiting der lotsverbondenheid der bloedverwante volken in Zweden en Duitschland.
Voor de Rijksstanden in Stockholm licht Koning Gustaaf Adolf de deelname aan den strijd als volgt toe:
"Dewijl wellicht menigeen zich inbeeldt dat wij de last van dezen oorlog zonder geldige reden op de schouderen laden, neem ik God, de Allerhoogsten, voor Wiens aangezicht ik hier sta, tot getuige, dat ik dit niet uit eigen liefhebberij of uit lust tot oorlogvoeren heb voorgenomen, maar dat ik daartoe sinds jaren een ernstige aanleiding heb. "Ik onderneem dien vooral, opdat onze onderdrukte geloofsgenooten van het Pauselijke juk bevrijd mogen worden .... "
Op 4 juli 1630 scheept de "Goudkoning" zich in bij het eiland Rügen. (Goudkoning door Duitschers zoo genoemd om zijn goudblonde haren.)

47. De zegepraal van den volkschen opstand en de strijd voor gods dienstvrijheid wordt met Franse hulp behaald.
Lodewijk XIV ontvangt bij den vrede van Munster de bisdommen Metz, Toul, Verdun en de geheele Elzass. Nederland wordt onafhankelijk en treed uit het Rijk. Ook de Zuidelijke Nederlanden worden losgemaakt van het Rijk. De zelfstandigheid van Zwitserland wordt erkend.

48. Bij den vrede van Munster is Nederland reeds over het hoogte punt van zijn volksche verheffing heen. Het'kapitalisme viert na de koloniale verovering hoogtij.
De pioniers trekken naar de overzeesche bezittingen.

De Nederlanden, Scandinavië en Zwitserland treden weldra in een geschiedkundige rust, die tot den oorlog van 1939 vrijwel ongestoord voortduurt.

49. De vrede van Munster voert een staatsregeling in, die den Duitschen vorsten het recht gaf naar eigen goedvinden den oorlog te verklaren en vrede te sluiten en ook om bondgenootschappen, niet alleen onder elkander, doch ook met het buitenland aan te gaan, wanneer zij niet tot schande van het Rijk strekten. Het keizersschap was in een schijn-keizerschap overgegaan.

50. De opstanding van het Rijk zal zich nu voltrekken rondom de Mark Brandenburg en het koningshuis Pruisen. Pruisen stijgt on der den Grooten Keurvorst (gehuwd met een Oranje-prinses, doch ter van Frederik Hendrik), 1640-1688, onder den Pruisischen soldatenkoning Friedrich Wilhelm I (1713-1740) en onder Frederik den Grooten (1740-1786) tot den rang van een groote mogend heid omhoog. In den 7-jarigen oorlog, waarin Pruisen tegen Habsburg (Maria Theresia), tegen Frankrijk, Rusland en Polen strijdt, krijgt Pruisen feitelijk reeds het overwicht in het Duitsche Rijk. Daarmede wordt het werk van 1806-1815 (vrijheidsoorlog tegen Napoleon), van 1866 de uitwerping van Oostenrijk uit den Duitschen Bond, van 1870-1871 de stichting van het Noordduitsche Keizerrijk der Hohenzollern (Bismarck's trotsche schepping) mo gelijk gemaakt.

51. De Republiek der Zeven Provinciën is een anti- volkschen staat in den meest letterlijken zin van het woord, zij is geen staat, maar een Volkenbond van zeven republieken, wier statuut in tal van op zichten aan die van den lateren Volkenbond doet denken. Antivolksch was de onderdrukking van Brabant en Limburg, op welke provinciën als generaliteitslanden het stempel van minderwaardig heid was gedrukt.
De houding tegenover Zuid-Nederland werd niet door volksche overwegingen, doch door strategische politiek gedicteerd. De Schelde en het Zwin werden afgesloten. Zuid-Nederland moest al-

dus kwijnen en zich tegelijkertijd tegen het opdringende Frankrijk verdedigen.

52. De Nederlanden konden, ondanks de gebrekkige staatsinrich ting, ondanks den koopmansgeest van de regenten, dank zij het heldhaftig pioniersschap, tot een koloniale mogendheid van den eersten rang opstijgen. De Republiek werd echter al spoedig de speelbal der Engelsche politiek van Groot-Brittannië, dat systema tisch den ondergang van Nederland als zeemogendheid bewerkstel ligde en te dien behoeve de Nederlandsche krachten vrijwel zonder steun in den titanenstrijd tegen Lodewijk XIV liet doodbloeden. De Nederlandse volkskracht werd op de volgende wijze gebroken:

a. Door den eersten Engelschen zeeoorlog, 1651-1654.
   Zeer tot ongenoegen der Staten weigert Tromp de vlag voor Blake te strijken. Hierbij doet Brittanië onder leiding van Cromwell zijn eerste poging om Nederland in de vazaliteit der Engelsche politiek te brengen. De Acte van Navigatie bleef bestaan.
   De Nederlandsche Marine moest in de toekomst voor de Engelsche de vlag strijken.
b. De Tweede Engelse oorlog 1665-1667. Tocht naar de Theems.
c. De inval van Lodewijk XIV, 1667-1688. Losscheuring van Rijssel, Doornik, Ath, Kortrijk, Oudenaarde en Thielt.
d. De oorlog van 1672 tegen Frankrijk, Engeland, Munster en Keulen. De Ruyter en Cornelis Tromp slaan de Engelschen bij Lowestoft. Slag bij Kijkduin 1673. Ontruiming der Staatsche Voorposten in Duitschland Orsoy, Rijnberk, Burik, Wezel, Rees, Emmerik. De Witt vermoord, Prins Willem III Stadhouder, 1674 Vrede met Engeland. Verbond met Spanje en den Duitsche Keizer. Willem III slaat de Franschen bij Bonn 1676. De Ruyter sneuvelt in de Middellandsche Zee, 1678, vrede, Frankrijk ont ruimt Kortrijk, Thielt en Oudenaarde.

53. Uitroeping van Stadhouder Willem III tot koning van Enge land, 1689, brengt Nederland in de vazaliteit der Engelsche poli tiek. Een generatie lang zal nog Nederland tegen de Fransche macht strijden.

De bloedigste *oorlog* is de Spaansche successie-oorlog van 1701-1712.

54. De onderwerping der Nederlanden aan de" Sans- Culottes" is het laatste bedrijf van de volksche ontaarding. Eerst in 1813-1815 worden de Nederlanden hersteld.
Frankrijk is over het hoogtepunt van zijn macht heen. Groot-Brittanië staat op het toppunt van zijn macht. Het had reeds in den zee-oorlogen met Frankrijk alle Fransche bezittingen in Amerika verworven. Het rooft de Kaap-Kolonie van Nederland.

55. De laatste slag, dien de Britsch-Fransche verraderspolitiek aan de Nederlanden toebrengen, is de uiteenscheuring van het rijk in de door hen gesteunden Belgischen opstand. Daarmede handhaaft Groot-Brittannië zijn traditionele politiek, dat het geen sterke mogendheid tegenover zijn kust duldt.

56. Het einde van den Belgischen opstand vormt de inleiding der knechtenpolitiek, die ons ten slotte in 1940 aan de zijde van onze traditionele vijanden, Engeland en Frankrijk, in den oorlog drijft.

57. Het oude rijk der Duitschers, het Heilige Römische Reich deutscher Nation, is ineengezonken.
Door de overwinning van Napoleon op Oostenrijk bij Austerlitz, is aan Oostenrijk de kroon van het Rijk ontgleden. Een jaar later wordt Pruisen geslagen. Het uur van Duitschland's diepste vernedering heeft geslagen. In stede daarvan komt een caricatuur van een rijk "der deutsche Bund", dat in zijn opzet evenals de vroegere republiek der Zeven Provinciën veel overeenstemming had met den Volkenbond.
Het Duitsche Rijk wordt een bond van staten, welker gezanten een permanent congres in Frankfort hebben van rond 70 leden, onder voorzitterschap van Oostenrijk.
De elf machtigste staten hebben een aparte raad, dien men dus vergelijken kan met den raad van den Volkenbond. Het doel van den Bond is de onafhankelijkheid en integriteit der staten te handhaven

(ook een Volkenbondsartikel).

58. Tegen den Duitschen Bond verheft zich nu met alle kracht het Duitsche volk en roept steeds sterker om den eenheidsstaat. Zoo komt het tot de nationale revolutie van 1848, die in Weenen en Berlijn (vooral in Weenen) bloedig onderdrukt wordt. Hier treden de Joden op den voorgrond. Zij pogen de nationale revolutie voor hun doeleinden te misbruiken. Op 18 mei 1848 wordt te Frankfort het parlement van den Duitschen Bond geopend. Weldra sterft dit parlement zijn eigen dood, nadat het met 267 tegen 263 stemmen den Pruisischen koning tot keizer heeft verkozen. Friedrich Wilhelm IV weigert de keizerskroon.

Mr. M.M. Rost van Tonningen

